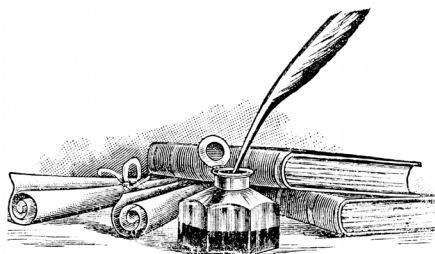

Съботни библейски уроци

октомври - декември 2024 г.

Изучаване
Посланието на Яков

Съдържание

1. Божията вест чрез ап. Яков	5
2. Мъдрост за справяне	12
3. Изправени пред изкушение.....	19
4. Да приложим вяра в практиката	26
5. Преодоляване на предразсъдъците	34
6. Вярата в действие	41
7. Да се молим преди да говорим	48
8. Да подбираме за какво мислим	55
9. Кротостта на мъдростта	62
10. Преодоляване на проблема с нашето отношение	70
11. Да бъдем по-смирени в нашите възгледи	77
12. Съсредоточаване върху небето	84
13. Устояване чрез вяра.....	90
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	97
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	98

Съботни библейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основава единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74 1202 гр. София

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

ПРЕДГОВОР

Посланието на Яков е написано в ясен и пряк стил. Колко много се нуждаем точно сега от вестите, които то съдържа! Затова през следващите три месеца учениците от съботното училище по целия свят ще се потопят в темата „Изучаване на Посланието на Яков“. Сред ключовите теми са включени жизненоважни моменти като влиянието на езика (за добро или зло), покорството на Бога чрез вяра, силата на молитвата и примера на Илия. Защо всичко това е толкова актуално днес?

„Грехът на тази епоха е пренебрегването на Божиите изрични заповеди. Силата на влиянието в грешна посока е много голяма.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 483.*

„Нека никой не се самозалъгва, че може да бъде осветен, докато съзнателно нарушава дори една от Божиите заповеди. Извършването на съзнателен грях заглушава гласа на съвестта и отдалечава душата от Бога. „Грехът е нарушение на закона.“ И „който съгрешава [престъпва закона], не Го е видял, нито Го е познал“. 1 Йоаново 3:16.“ *Великата борба, с. 472.*

„И днес има нужда от глас на строго изобличаване, защото тежки грехове отделият хората от Бога. Безбожието бързо се превръща в нещо модно. „Хиляди казват: „Не щем този да царува над нас“ (Лука 19:14). Толкова често проповядваните леки проповеди не оставят трайни впечатления. Тръбата не издава отчетлив звук (*алюзия за думите на апостол Павел от 1 Кор. 14:8 - б.р.*). Ясните режещи истини на Божието слово не пронизват хората в сърцето.

Много така наречени християни, ако могат да изразят истинските си мисли, биха казали: „Защо е нужно да се говори толкова остро?“ Те би трябвало и да попитат защо имаше нужда Йоан Кръстител да каже на фарисеите: „Рожби ехиднини! Кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?“ (Лука 3:7). Защо трябваше да предизвика гнева на Иродиада, като каза на Ирод, че е незаконно да живее с жената на брат си? Предтечата на Христос загуби живота си заради изречени остри думи. Не можеше ли да живее, без да предизвиква гнева на живеещите в грях?

Така се представят аргументи и от хора, които би следвало да са верни пазители на Божия закон, докато накрая политиканството заеме мястото на верността и грехът остане неразкрит. Кога в църквата отново ще се чуе изобличителният глас?“ *Пророци и царе, с. 140, 141.*

„Осигурени са достатъчно ресурси за всеки син и дъщеря на Адам лично да получи познание за божествената воля, да усъвършенства християнския си характер и да бъде пречистен чрез истината.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 644.*

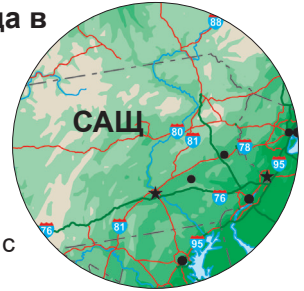
Действително ние се нуждаем от Божията помощ и ни е дадено ясното уверение, че „на всяка сериозна молитва, отправена с вяра, за каквото и да било, отговор ще бъде даден. Той може да не дойде точно както сме очаквали; но ще бъде даден; може би не както сме го мислили ние, но отговорът ще дойде точно в момента, когато най-много се нуждаем от него.“ *Пак там, т. 3, с. 209.* Амин!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 5 октомври 2024 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Събота, 5 октомври 2024 г.

Дарби от Първата събота за църковна сграда в Рединг, Пенсилвания, САЩ

Източното поле на нашата църква в САЩ е разделено на осем географски области, съставени от щатите Пенсилвания, Ню Йорк, Кънектикът, Роуд Айлънд, Масачузетс, Мейн, Вермонт и Ню Хампшир. В щата Пенсилвания работата в момента нараства с бързи темпове.

Счита се, че над 53% от хората в този щат са религиозни. Те включват методисти, лутерани, баптисти, петдесетници и други, а 28,3% са католици. В ранните колониални дни Пенсилвания е била убежище за поклонници, търсещи религиозна свобода, за да избегнат преследванията в Европа. Следите от тази история могат все още да се видят в големия брой традиционни групи на вярващите амиши, които продължават да живеят в обширни земеделски общности в окръг Ланкастър, носят семпло облекло и се придвижват с коне и каруци.

През годините в Пенсилвания са живели някои членове на ЦАСДРД; тук също така се е провеждало мисионско обучение. Възраждането на интереса към настоящата истина, който се наблюдава в момента, започна през 2016 г. в град Рединг, след като двама наши членове се преместиха тук от Ню Йорк. Групата се разшири и започна да се събира всяка събота следобед - през лятото в парка, а през зимата - в дома на една сестра. След няколко месеца изучаване на Словото мнозина се кръстиха в Реформаторската вяра.

Рединг има население от над 95 000 души и е производствен център за електронни компоненти, медицински уреди, технологии за съхранение на енергия и др. По настоящем църквата ни тук е най-многобройната от Източното поле на ЦАСДРД в САЩ. И още нови души се подготвят да се присъединят към Божия народ. В момента използваме наето помещение за богослужения, но бихме искали да разполагаме с едно установено място, откъдето да разширим обхвата на нашата дейност. „Където и да се издигне група от вярващи, там би трябвало да се построи дом за поклонение... На много места, където вестта е била проповядвана и души са я приели, те се намират в ограничени обстоятелства и могат да направят много малко, за да представят делото по един подходящ начин. Често това затруднява разрастването на работата.“ *Евангелизъм, с. 376.*

Ето затова, призоваваме нашите братя и сестри, и поддръжници от цял свят да ни помогнат да изградим молитвен дом в района на гр. Рединг, за да могат повече души да бъдат доведени в стадото. Ще бъдем изключително благодарни за вашата любезна щедрост и Господ на Свой ред също ще ви благослови.

Вашите братя и сестри от Източното поле на ЦАСДРД в САЩ

Божията вест чрез ап. Яков

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Яков, слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте пръснати племена, поздрав“ (Яков 1:1).

„Няма човек, няма нация, които да са съвършени във всеки навик, обичай и мисъл. Човеците трябва да се учат един от друг. Затова Бог иска хората от различните националности да се събират заедно, да станат единни в съжденията и в намеренията. Тогава ще се прояви на практика единството в Христос.“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 180, 181.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 9, гл. 20* „Издателското дело в Колидж Вю“, *подзаглавие* „Отношението на Христос към националностите“ (с. 190 – 203 *англ. изд.*).

Неделя

29 септември

1. УЧЕНИЦИ НА ХРИСТОС

а. Кои са тримата мъже с името „Яков“, които са били свързани с Христос, и на кого от тях обикновено обръщаме внимание? Матей 10:2, 3; 13:55.

Матей 10:2, 3: А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Иоан, неговият брат; 3 Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей.

Матей 13:55: Не е ли Тоя син на дърводелеца? Майка Му не казва ли се Мария, и братята Му Яков и Иосиф, Симон и Юда?

б. Назовете някои специални моменти, които Яков, братът на Йоан, е преживял с Исус. Лука 8:51–55; Матей 17:1, 2; Марк 14:32–34.

Лука 8:51-55: И когато дойде в къщата, не остави никой да влезе с Него, освен Петра, Иоана, Якова и бащата и майката на момичето. 52 И всички плачеха и го оплакваха. А Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а спи. 53 А те Му се присмиваха, понеже знаеха, че е умряло. 54 Но Той го хвана за ръката, и извика: Момиче, стани! 55 И върна се духът му и то на часа стана; и Той заповяда да му дадат нещо да яде.

Матей 17:1, 2: И след шест дни Исус взема Петра, Якова и брата

му Иоана, и ги завежда на една висока планина на саме. 2 И преобрази се пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината.

Марко 14:32-34: Дохождат на едно място наречено Гетсимания; и Той каза на учениците Си: Седете тука докле се помоля. 33 И взе със Себе Си Петра, Якова и Иоана, и захвана да се ужасява и да тъгува. 34 И каза им: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тука и бъдете.

„Йоан, синът на Зеведей, беше един от първите двама ученици, последвали Исус. Той и брат му Яков бяха сред първата група ученици, оставили всичко, за да Му служат. С готовност бяха напуснали и дом, и приятели, само и само да бъдат с Христос. Бяха ходили и разговаряли с Него, бяха оставали насаме вкъщи, бяха и на публични събирания. Исус бе успокоявал страховете им, избавял ги бе от опасност, облекчавал бе страданията им, утешавал ги бе в скръбта им и с търпение и нежност ги бе поучавал, докато сърцата им сякаш се съединиха с Неговото и в пламенната си любов към Христос те копнееха да бъдат най-близо до Него в царството Му.“
Копнежът на вековете, с. 548.

„Близо до входа на градината Исус остави всички ученици, с изключение на трима, като им заръча да се молят за себе си и за Него. Придружен от Петър, Яков и Йоан, Той навлезе в най-удединените и скрити кътчета на градината. Тези трима ученици бяха най-близките Му другари... Сега в голямата Си борба Христос пожела тяхното присъствие до Себе Си. Те често бяха прекарвали нощта на това уединено място.“
Пак там, с. 686.

Понеделник

30 септември

2. ИЗПИВАНЕ НА ЧАШАТА

а. Опишете първоначалната цел на Яков и Йоан, Зеведеевите синове. Марк 10:35–38.

Марко 10:35-38: Тогава се приближават при него Яков и Иоан, Зеведеевите синове, и Му казват: Учителю желаем да ни сториш каквото и да поискаме от Тебе. 36 А Той им казва: Какво желаете да ви сторя? 37 Те Му рекоха: Дай ни да седнем, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоята слава. 38 А Исус им рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?

„Винаги когато се отдадеше случай, Йоан заемаше мястото най-близо до Спасителя и Яков копнееше да бъде почетен със също такава тясна

близост с Христос.

Майка им бе привърженичка на Исус и с готовност бе давала средства за някои Негови нужди. С майчина любов и амбиция за синовете си тя пожела те да заемат най-почетното място в новото царство. Затова ги подтикна да поискат това от Христос.

И така, майката и синовете дойдоха заедно при Исус, молейки Го Той да изпълни копнежа на сърцата им.

- Какво желаете да ви сторя? - попита Той.

Майката отговори:

- Заповядай тия мои двама сина да седнат един отдясно Ти и един отляво Ти в Твоето царство!

Исус се отнесе нежно към тях, не ги укори за себелюбието им да търсят предимство пред братята си. Четеше в сърцата им, знаеше колко дълбоко са привързани към Него. Любовта им не беше само естествено човешко чувство. Макар и опетнена от земния им произход, тя извираше от Неговата изкупителна любов. Той не искаше да укорява, но да подсили и да очисти. И каза:

- Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз имам да се кръстя?

Те си спомниха загадъчните Му думи за изпитания и страдания, но въпреки това отговориха уверено:

- Можем!

За тях беше чест да докажат верността си към своя Господ, като споделят всичко, което трябваше да Му се случи.

- Моята чаша наистина ще пиете и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите - каза Той.

Пред Исус стоеше кръст вместо престол с двама престъпници, един отдясно и друг отляво. *“Копнежът на вековете, с. 548, 549.*

б. Какво се случи с Яков и брат му Йоан след Господното възнесение, точно както Христос им бе предсказал? Деяния 12:1, 2; Откровение 1:9.

Деян. 12:1, 2: Около това време цар Ирод простря ръцете си да притесни някои от църквата. 2 Уби с меч Иоановия брат Якова.

Откр. 1:9: Аз Иоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Исуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството за Исуса [Христа].

„Йоан и Яков наистина щяха да споделят страданията на своя Учител. Единият, пръв от всички братя, щеше да загине от меч, а другият щеше най-дълго от всички да понася труд, обвинения и преследване.“
Пак там, с. 548.

3. КОЙ Е НАПИСАЛ ПОСЛАНИЕТО?

а. Как Вдъхновението описва Яков, синът Алфеев - един от дванадесетте (който не е братът на Йоан Зеведеев)? Марк 15:40.

Марко 15:40: Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между които бяха и Мария Магдалина, и Мария майката на малкия Яков и на Иосия, и Саломия.

„Между тези бяха: бирникът Леви-Матей, повикан от активен живот на парични сделки и раболепие към римската власт; ревностният зилот Симон, безкомпромисният враг на имперската власт; импулсивният, самонадеян и топлосърдечен Петър с брат му Андрей; юдеинът Юда, образован, способен, но с подъл дух; Филип и Тома, верни и сериозни, но с мудни да вярват сърца; Яков, по-малкият и Юда - не толкова забележителни сред другите, но със силен характер, изявени както в недостатъците, така и в добродетелите си; искреният и доверчив като дете Натанаил; и амбициозните, любвеобилни синове на Зеведея.” Възпитание, с. 85, 86.

б. Защо е възможно авторът на посланието на Яков (наричан апостол, тъй като лично е познавал Господа) да бъде полубратът на Христос и как неговото собствено описание на себе си разкрива, че характерът му е бил преобразен от влиянието на Господа? Яков 1:1 (първата половина).

Яков 1:1 (първа част): Яков слуга на Бога и на Господа Исуса Христа.

„Христос бе неразбран от братята Си, защото не беше като тях. Той се трудеше да облекчи всеки случай на страдание, с който се срещаше, и винаги успяваше. Имаше малко пари, които да даде, но често даваше собствената си скромна храна на онези, които смяташе за по-нуждаещи се от Него. Братята му чувстваха, че Неговото влияние надхвърляше и неутрализираше тяхното, защото когато говореха грубо на бедните, деградирани души, с които влизаха в контакт, Христос впоследствие ги търсеше и им говореше насърчителни думи. Когато бяха в семейния кръг, ако не можеше да направи нищо повече, тогава колкото се може по-тихо и тайничко Той даваше на нещастните създания, на които се опитваше да помогне, чаша със студена вода и след това поставяше своята порция храна в ръцете им.“ *Този ден с Бога, с. 59.*

в. Как Павел показва уважението си към Яков, брата на Исус? Галатяни 1:17–19; Деяния 21:18.

Галатяни 1:17-19: нито възлязох в Ерусалим при ония, които бяха апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се върнах в Дамаск. 18 Тогава, след три години, възлязох в Ерусалим за да се запозная с Кифа, и останах при него петнадесет дни; 19 а друг от апостолите не видях, освен Якова, брата Господен.

Деян. 21:18: И на следния ден Павел влезе с нас при Якова, гдето присъствуваха всичките презвитери.

Сряда

2 октомври

4. ИЗЯСНЯВАНЕ НА НЯКОИ ВЪПРОСИ

а. Какво разкрива, че Яков, братът на Христос, е бил човек с влияние по време на един важен събор в ранната църква? Деяния 15:5, 6, 13, 19, 20.

Деян. 15:5, 6, 13, 19, 20: Но, рекоха те, някои от повярвалите между фарисейската секта станаха та казаха: Нужно е да се обрзават езичниците, и да им се заръча да пазят Моисеевия закон. 6 Тогава апостолите и презвитерите се събраха да разискват този въпрос. 19 Затуй, аз съм на мнение да не отегчаваме тия измежду езичниците, които се обръщат към Бога; 20 но да им пишем да се въздържат от оскверненията чрез идоли, чрез блудство и чрез ядене удавено и кръв.

„Изглежда, че в дадения случай Яков беше избран да оповести решението, което събранието взе. Неговото мнение бе церемониалният закон и особено наредбата за обрзването да не се налага на езичниците, нито да им се препоръчва. Яков се постара да увери братята си, че обръщайки се към Бога, езичниците бяха направили голяма промяна в живота си и към тях трябваше да се подходи много внимателно, за да не бъдат обезпокоявани с объркващи и предизвикващи съмнение маловажни въпроси и да не би да се обезкуражат в следването на Христос.” *Деяния на апостолите, с. 195.*

б. Кое често срещано, но погрешно твърдение е опровергано от важната роля на Яков на този важен събор? Матей 16:18.

Матей 16:18: Пък и аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят.

„Яков, който водеше събранието, заключи: „Затуй аз съм на мнение да не отегчаваме тия измежду езичниците, които се обръщат към Бога” (Деян. 15:19).

С това дискусията свърши. Този случай опровергава учението на римокатолическата църква, че Петър бил глава на църквата. Папите, които се провъзгласяваха за наместници на Петър, нямат в Святото писание никакво основание за техните претенции. Нищо в живота на Петър не потвърждава мнението, че той е бил издигнат над своите братя като заместник на Всевишния. Ако провъзгласилите се за наместници на Петър бяха последвали неговия пример, щяха да се задоволят с това да останат равни на своите братя.” *Пак там, с. 194, 195.*

„Спасителят не повери евангелското дело единствено лично на Петър. По-късно Той повтори изречените към Петър думи, като ги адресира направо към църквата. Същата мисъл Той подчерта и на дванадесетте апостоли като представители на тялото от вярващи. Ако Исус бе дал на някого от учениците по-специална власт над другите, между тях нямаше да има така често препирни кой да бъде най-голям. Щяха да се подчинят на желанието на Учителя и да почитат избрания от Него ученик.” *Копнежът на вековете, с. 414.*

Четвъртък

3 октомври

5. БОЖИЯТ ИЗРАИЛ

а. Към кого е написано това послание и как то включва всички, които приемат Исуса като Господ? Яков 1:1 (втората половина); Галатяни 3:27–29.

Яков 1:1 (втора част): До дванадесетте пръснати племена, поздрав. Галатяни 3:27–29: Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, с Христа сте се облекли. 28 Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, ни женски; защото вие всички сте едно в Христа Исуса. 29 И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание.

„...към Божия Израил ще се причислят много, без да са плътски потомци на Авраам.” *Пророци и царе, с. 367.*

„Животът на Христос установи религия, в която няма касти, религия, чрез която евреи и езичници, свободни и роби, са свързани в едно общо братство и са равноправни пред Бога.” *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 191.*

„Християнството прави здрава връзката на единство между господар и слуга, цар и поданик, евангелския служител и деградирания грешник, намерил в Христос очистване от греха. Те са измити със същата кръв, оживени са чрез същия Дух и са приготвени да бъдат едно в Исус Христос.“
Деяния на апостолите, с. 460.

б. Какво название е дадено на последния духовен Израил в пророчеството и как е описано тяхното преживяване точно преди завръщането на Христос? Откровение 7:4.

Откр. 7:4: И чух числото на подпечатаните, сто и четридесет и четири хиляди подпечатани от всичките племена на израилтяните.

„Скоро чухме Божия глас като много води, който ни съобщи деня и часа на Христовото идване. Живите светии, 144 000 на брой, познаваха и разбраха гласа, докато нечестивите мислеха, че това е гръм и земетресение...

Всичките 144 000 бяха запечатани и съвършено съединени. На челата им бе написано: Бог, Нов Йерусалим и имаше една славна звезда с новото име на Исус. При това щастливо, свято наше състояние безбожниците се разгневиха и се втурнаха да ни нападнат с ярост, да ни арестуват и хвърлят в затвора; когато ние протягахме ръце в името на Господа, те падаха безпомощно на земята. Тогава стана така, че „синагогата на Сатана“ позна, че Бог ни е обичал - нас, които си измиваме нозете един на друг и се поздравяваме със свята целувка - и те се поклониха в нозете ни.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 59.*

Петък

4 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как Яков, синът на Зеведея, разви един по-Христоводобен характер?
2. Как Яков, полубратът на Исус, разви един по-Христоводобен характер?
3. Кои са доказателствата в Писанието, показващи, че Петър не е бил главният апостол?
4. Как Павел обяснява единството и равноправието между всички християни?
5. Какво илюстрира крайната победа на духовния Божи Израил?

Мъдрост за справяне

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде“ (Яков 1:5).

„Не е нужно да отидете на край света, за да търсите мъдрост, защото Бог е съвсем близо. Не способностите, които сега притежавате или ще развиете в бъдеще, ще ви осигурят успех, а онова, което Господ може да стори за вас... Той копнее да ви даде разбиране както по преходните, така и по духовните въпроси. Той може да изостри интелекта. Може да даде такт и умение. Впрегнете талантите си в работа, молете Бог за мъдрост и ще ви се даде.“ *Притчи Христови, с. 146.*

Препоръчано четиво: *Свидетелства за Църквата,*

1) *том 1, Свидетелство първо, подзаглавие „Вяра в Бога“ (с. 120, 121 англ. изд.);*

2) *том 2, гл. 34 „Християнско усърдие“ (с. 232 -235 англ. изд.)*

Неделя

6 октомври

1. ДА СЕ МОЛИМ ЗА МЪДРОСТ

а. Защо наистина се нуждаем от повече от човешка мъдрост в живота и по какъв начин тя е достъпна за нас? Яков 1:5.

Яков 1:5: *Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде.*

„Трябва да имаме далеч по-малко доверие в това, което човек може да стори и много повече - в това, което Бог може да стори за всяка вярваща душа. Той копнее да дойдете при Него с вяра. Копнее да очаквате велики неща от Него.“ *Притчи Христови, с. 146.*

„Само слушането на проповеди събота след събота, четенето на Библията отново и отново или разясняването на стих след стих няма да бъдат от полза нито за нас, нито за слушателите ни, ако не превръщаме библейските истини в лична опитност, в житейски дела. Нашите разбирания, воля, склонности трябва да бъдат предадени под властта на Словото Божие. Тогава чрез действието на Светия Дух предписанията на Словото ще се

превърнат в принципи на живота ни.

Когато молите Господа да ви помага, прославяйте Спасителя чрез вярата, че сте приели Неговото благословение. Всяка сила, всяка мъдрост ни се предлагат на разположение, трябва само да се помолим за тях” *По стъпките на Великия лекар, с. 514.*

Понеделник

7 октомври

2. УКРЕПЕНИ ЧРЕЗ УПОВАНИЕ В БОГА

а. От каква полза ще бъде за нас, ако считаме Божията мъдрост за по-превъзходна от нашата собствена, дори в ежедневните неща? Притчи 3:3-8.

***Притчи 3:3-8:** Благодет и вярност нека не те оставят; вържи ги около шията си, начертай ги на плочата на сърцето си. 4 Така ще намериш благоволение и добро име пред Бога и човеците. 5 Уповавай на Господа от все сърце, и не се облягай на своя разум. 6 Във всичките си пътища признавай Него, и Той ще оправя пътеките ти. 7 Не мисли себе си за мъдър; бой се от Господа, и отклонявай се от зло; 8 това ще бъде здраве за тялото ти и влага за костите ти.*

„Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде.“ Такова обещание е по-ценно от злато или сребро. Ако със смирено сърце търсите божественото напътствие при всеки проблем и затруднение, Бог е дал думата Си, че ще получите милостив отговор. А Неговото слово никога не пропада. Небето и земята може да преминат, но Неговото слово никога няма да премине. Уповавайте на Господа и никога няма да се объркате или засрамите. „По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на човека. По-добре да се надява някой на Господа, а не да уповава на князе“ (Пс. 118:8, 9).

Каквото и положение да заемаме в живота, каквато и да е професията ни, трябва да сме достатъчно смирени, за да чувстваме нуждата си от помощ. Трябва да се опираме с пълно доверие на ученията на Божието слово, да признаваме във всичко Неговото провидение и неизменно да изливаме душите си в молитва пред Него. Уповавате ли се на собствения си разум в жизнения си път, скъпи братя и сестри, вие ще пожънете скръб и разочарование. Но доверите ли се на Господа с цялото си сърце, Той ще ръководи стъпките ви с мъдрост и ще урежда със сигурност работите ви за този живот и за бъдещия. Вие се нуждаете от светлина и знание. Или ще се съветвате с Бога, или със собственото си сърце; или ще ходите в светлината на собствения си огън, или ще събирате за себе си божествена свет-

лина от Слънцето на правдата.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 427.*

б. Защо трябва да се отучваме от навика да се опираме значително на други хора за напътствие? Еремия 17:5-8.

Еремия 17:5-8: Така казва Господ: Проклет да бъде оня човек, който уповава на човека, и прави плътта своя мишца, и чието сърце се отдалечава от Господа. 6 Защото ще бъде като изтравничето в пустинята, и няма да види, когато дойде доброто, но ще обитава в сухите места в пустинята, в една солена и ненаселена страна. 7 Благословен да бъде оня човек, който уповава на Господа, и чието упование е Господ. 8 Защото ще бъде като дърво насадено при вода, което разпростира корените си при потока, и няма да се бои, когато настане пекът, но листът му ще се зеленее, и не ще има грижа в година на бездъждие, нито ще престане да дава плод.

„Когато се появят трудности и проблеми, не търсете помощ от хората. Доверете всичко на Бога. Практиката да разказваме за проблемите си на другите ни води до слабост, без да дава и на слушателите ни никаква сила. Така стоварваме върху тях бремето на духовните си слабости, които те не могат да облекчат. Търсим сила от грешния, тленен човек, когато можем да имаме силата на безгрешния, нетленен Бог.“ *Притчи Христови, с. 146.*

Вторник

8 октомври

3. РАЗВИВАНЕ НА ПО-ГОЛЯМА СТАБИЛНОСТ

а. Какво условие трябва да изпълним, преди Господ да може да отговори на молбата ни? Яков 1:6 (първа част); Марк 11:24. Дайте пример как можем да стигнем до твърдото решение да развием устойчивост в това отношение. 1 Коринтяни 6:3-5.

1 Коринт. 6:3-5: Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? А колко повече житейски работи; 4 Тогава, ако имате житейски тъжби, поставяте ли за съдии ония, които от църквата се считат за нищо? 5 Казвам това за да ви направя да се засрамите. Истина ли е, че няма между вас ни един мъдър човек, който би могъл да отсъди между братята си...?

„Малцина осъзнават какви са отговорностите, които лежат върху малкото служители, носещи бремето на това дело. Братята и сестрите често ги отклоняват от работа, за да може служителите да им помогнат в техните дребни проблеми или да уредят някакъв църковен проблем,

който те биха могли и би трябвало да разрешат сами. „Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро, без да укорява, и ще му се даде. Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко“ (Яков 1:5, 6). Човек трябва да бъде искрен, сериозен и непоколебим. Ако е нерешителен, постоянно съмняващ се дали Господ наистина ще извърши онова, което е обещал, той няма да получи нищо.

Мнозина гледат към своите проповедници, за да им донесат светлина от Бога, мислейки, че така е по-лесно, отколкото да си направят труда сами да отидат при Бога за нея. Такива хора губят много. Ако следват Христос всеки ден и Го правят свой водач и съветник, могат да получат ясно познание за Неговата воля и така да придобият ценен опит. Поради липсата на този опит, братята и сестрите, изповядващи истината, ходят в искрите, които другите разпалват; те не са запознати с Божия Дух и нямат познание за Неговата воля и затова лесно се отдалечават от вярата си. Нестабилни са, защото са се доверили на другите да получат опитност за тях.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 643-644.*

б. С какво бива сравнен човек, изповядващ се за християнин, който започва да се колебае във вярата? Яков 1:6 (последна част); Битие 49:4 (първа част). Как можем да избегнем това?

Яков 1:6 (последна част): Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете.

Битие 49:4 (първа част): Изверял си като вода; не ще имаш превъзходството.

„Вярата на повечето християни ще се разколебае, ако постоянно пренебрегват да се събират заедно за взаимно назидание и молитва.“ *Пак там, т. 4, с. 106.*

„Приемете Христовото слово като ваша увереност. Нима не ви е поканил да дойдете при Него? Никога не си позволявайте да говорите по един безнадежден и обезсърчителен начин. Ако го правите, ще изгубите много. Като гледате на външността и като се оплаквате, когато дойдат трудности и утеснения, давате доказателство, че имате болнава, омаломощена вяра. Говорете и действайте така, все едно вярата ви е непоклатима.“ *Притчи Христови, с. 146, 147.*

4. ПАЗЕТЕ СЕ ДА НЕ СТЕ С РАЗДЕЛЕНО СЪРЦЕ

а. Какво можем да сторим, за да сме сигурни, че на нашата молитва за мъдрост ще бъде отговорено? Лука 18:1; Яков 1:6, 7.

Лука 18:1: Каза им една притча как трябва всякога да се молят, да не ослабват.

Яков 1:6, 7: Но да проси с вяра без да се съмнява ни най-малко; защото, който се съмнява прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете. 7 Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа.

„Молбата за мъдрост не трябва да е нещо казано просто ей-така, което ще бъде забравено веднага щом бъде изречено. Това е молитва, която изразява силното, искрено желание на сърцето, произтичащо от осъзнаването на липсата на мъдрост да се схване Божията воля.

След като молитвата е отправена, ако отговорът не бъде получен веднага, не се уморявайте да чакате и не ставайте колебливи. Не се поклащайте. Хванете се за обещанието: „Верен е Онзи, Който ви призовава, Който и ще извърши това.“ Подобно на настоящата вдовица, представяйте вашия случай, като оставате твърди в целта си. Целта важна ли е и има ли голямо значение за вас? Определено е така. Тогава не се колебайте, защото вярата ви може да бъде изпитвана. Ако пожеланото от вас е ценно, то си заслужава големите и сериозни усилия. Имате обещанието. Бдете и се молете. Бъдете твърди и на молитвата ви ще бъде отговорено, защото не е ли Бог, Който е обещал? Ако придобивате нещо с трудност, вие ще го цените още повече. Ясно ви е казано, че ако се колебаете, не трябва да мислите, че ще получите нещо от Господа. Тук е дадено предупреждение да не се изморяваме, но да се уповаваме твърдо на обещанието. Ако поискате, Той ще ви даде щедро и няма да ви укори.

По този въпрос мнозина допускат грешка. Те се отклоняват от целта си и вярата им отпада. Това е причината да не получават нищо от Господа, Който е нашият Източник на сила. Никой няма нужда да ходи в тъмнина и да се препъва като слепец; защото Господ е дал светлина, стига те да я приемат по определения от Него начин, а не да избират собствения си начин. Той изисква от всички старателно изпълнение на ежедневните задължения.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 130, 131.*

б. Защо трябва да избягваме раздвоението и колебливостта? Яков 1:8; Псалм 86:11.

Яков 1:8: Понеже е колеблив, непостоянен във всичките си пътища.

Псалом 86:11: Научи ме, Господи, пътя Си, и ще ходя в истината Ти; дай ми да се страхувам от името Ти с неразделено сърце.

„Докато изповядват, че са християни, мнозина имат печата на света върху себе си и чувствата им не са устремени към Бога. Те са раздвоени, правят опит да служат едновременно на Бога и на мамона... Опитвайки се да служат на двама господари, те са непостоянни във всичките си пътища и не може да се разчита на тях...

Каква полза е да говорим приятни неща, да осъждаме делото на Сатана и в същото време да се включваме в изпълнението на всичките му замисли? Това означава да си двоедушен, колеблив.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 938.*

Четвъртък

10 октомври

5. ДА СИ СПОМНИМ ЗА ЯКОВ

а. Как Исус илюстрира енергичността, с която трябва да представяме нашите молби за сила за изпълнение на Божията воля? Матей 11:12.

Матей 11:12: А от дните на Иоана Кръстителя до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилят го грабват.

„...небесното царство на сила се взема, и които се насилят го грабват.“ Тази сила обхваща цялото сърце. Да бъдеш раздвоен означава да бъдеш неустойчив, колеблив. За делото на подготовянето са необходими решителност, себеотрицание и посветени усилия. Разумът и съвестта може и да бъдат обединени, но ако волята не е настроена да работи, ще претърпим провал. Всяка способност и чувство трябва да бъдат ангажирани. Пламенност и сериозна молитва трябва да заемат мястото на апатията и безразличието. Само чрез сериозни, решителни усилия и вяра в заслугите на Христос можем да победим и да спечелим небесното царство. Времето ни за работа е кратко. Христос скоро ще дойде за втори път.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 1, с. 1096.*

„С великата истина, която сме имали привилегията да получим, ние би трябвало, а със силата на Светия Дух и можем, да станем живи проводници на светлина. Когато станем такива, тогава бихме могли да пристъпим

към престола на милостта. Виждайки там дъгата на обещанието, бихме коленичили с разкаяни сърца и потърсили небесното царство с духовна сила (по Мат.11:12), която ще донесе своята награда. Бихме го взели със сила, както стори Яков. Тогава нашата вест би била Божия сила за спасение. Нашите молби биха били усърдни и изпълнени с усещането за нашата огромна нужда; и нямаше да ни бъде отказано. Истината би била изразена чрез нашия живот и характер, както и с устни, докоснати с живия въглен от Божия олтар.

Когато преживеем тази опитност, ще бъдем извадени от нашето бедно, жалко „аз“, което така грижливо сме пазили и ценили. Тогава ще опразним сърцата си от разяждащата сила на егоизма и ще бъдем изпълнени с хвала и благодарност към Бога. Ще прославим Господа, Бога на всяка благодат, Който възвеличи Христа и Той ще разкрие Своята сила чрез нас, като ни направи остри сърпове на жетварската нива. Бог призовава Своя народ да Го открие пред света.“ *Отразяване на Христос, с. 217.*

Петък

11 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Опишете някои жизненоважни способности за придобиване на по-голяма мъдрост от Небето.**
- 2. Какво се случва, когато се задоволяваме с разчитане на човешкото знание?**
- 3. С какво мога да допринеса, за да бъдат проповедниците по-свободни да се съсредоточат върху нови души?**
- 4. В кои области на живота може да съм по-раздвоен и колеблив, отколкото осъзнавам?**
- 5. Обяснете силата в борбата на Яков с ангела и връзката на този случай с последните дни.**

Изправени пред изкушение

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Блажен онзи човек, който издържа изпитния; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любят“ (Яков 1:12).

„Говорете и действайте в хармония с молитвите си. За вас ще бъде от безкрайно важно значение, когато изпитанията дойдат, дали ще докажат, че вярата ви е истинска, или че молитвите ви са формални.“
Притчи Христови, с. 146.

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 3, гл. 41 „Любов към света“, 42 „Самонадеяност“ и 43 „Силата на апетита“ (с. 477-492 англ. изд.).*

Неделя

13 октомври

1. ФАКТОР ЗА ДУХОВНО ИЗРАСТВАНЕ

а. Опишете тайната за това как стиха в Яков 1:2 можем да го изпълним на практика. Неемия 8:10.

Яков 1:2: *Считайте го за голяма радост, братя мои, когато падате в разни изпитни.*

Неемия 8:10: *Тогавя им рече: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко и пратете дялове на тия, които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото да се радвате, в Господа, е вашата сила.*

„Всички изпитания, които бъдат възприети като средство за възпитание, ще принесат радост. Целият ни религиозен живот ще бъде възвисяващ, издигащ, облагородяващ, благоухаещ от добри думи и дела. Врагът е много доволен, когато душите са потиснати, отчаяни, скърбящи и стенещи. Той желае нашата вяра да произвежда точно такова впечатление. Но Божието намерение не е умът да стои така потиснат. Той желае всяка душа да триумфира в закрилящата сила на Изкупителя.“
Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 365, 366.

б. Защо Бог позволява да ни сполетяват изпитания? Яков 1:3; Римляни 5:3.

Яков 1:3: *Като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.*

Рим. 5:3: *И не само това, но нека се хвалим и в скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост.*

„Ако победим в нашите изпитания и спечелим победа над сатанинските изкушения, тогава ние издържаме изпита на нашата вяра, който е много по-скъпоценен от злато, и биваме по-добре приготвени да посрещнем следващия изпит. Но ако затънем и се поддадем на сатанинските примамки, ще ставаме все по-слаби и няма да получим наградата за изпита, няма да бъдем така добре подготвени за следващия изпит. По този начин ще отслабваме все повече и повече, докато стигнем до състоянието да бъдем водени от Сатана по волята му като негови пленници. Трябва да облечем цялото Божие всеоръжие и всеки момент да бъдем готови за един конфликт със силите на мрака.“ *Опитности и видения, с. 46.*

Понеделник

14 октомври

2. ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ, ОТКОЛКОТО СМЕ СИ ПРЕДСТАВЯЛИ

а. Обяснете ползите от упражняването на търпение. Яков 1:4; Лука 21:19.

Яков 1:4: *А твърдостта нека извърши делото си съвършено, за да бъдете съвършени и цели, без никакъв недостатък.*

Лука 21:19: *Чрез твърдостта си ще придобиете душите си.*

„...Бог е твърде мъдър и твърде добър, за да отговаря на молитвите ни винаги във времето и точно по начина, който ние искаме. Той ще направи за нас много повече и много по-добри неща, отколкото да изпълни всичките ни желания. И понеже можем да се уповаваме на Неговата мъдрост и любов, не трябва да Го молим да действа според нашето желание, а да се опитваме да проникнем в Неговата воля и да я изпълним. Желанията и интересите ни трябва да се слоят с Неговите. Опитностите, които изпитват нашата вяра, служат за нашето най-добро. Чрез тях се открива дали вярата ни е истинска и искрена, дали почива единствено на Словото Божие, или зависи от външни обстоятелства и затова е несигурна и променлива. Вярата укрепва чрез упражняване. Трябва да проявяваме пълно търпение, помнейки, че Писанието съдържа ценни обещания за онези, които чакат Господа.“ *По стъпките на Великия лекар, с. 231.*

б. Как и защo Яков ни показва една картина по-голяма от преходната перспектива за власт и просперитет в този покварен свят? Яков 1:9-11.

Яков 1:9-11: Братът, който е в по-долно състояние, нека се хвали, когато се въздига, 10 а богатият - когато се смирява, понеже ще прецъфти като цвета на тревата. 11 Защото слънцето изгарява с изсушителния вятър, тревата изсъхва, цветът ѝ окапва, и красотата на изгледа ѝ изчезва: Така и богатият ще повехне в пътищата си.

„В това време, преди последната голяма криза, хората са завладени от удоволствия и задоволяване на сетивата, както беше и преди първото унищожение на света. Погълнати от видимото и преходното, та са изгубили от поглед невидимото и вечното. За да придобият нещата, които изчезват с тяхната употреба, те жертват непреходни богатства. Необходимо е умовете им да бъдат възвисени, възгледите им за живота - разширени. Имат нужда да бъдат събудени от летаргията на светския сън.

Изучаването на издигането и падането на народите така, както са ни изяснени в страниците на Свещеното писание, трябва да ни научи колко безполезна е само външната и светската слава. Вавилон, с всичката си мощ и великолепиe, подобни на които нашият свят оттогава не е виждал - сила и великолепиe, които изглеждаха на хората от тогавашния свят толкова устойчиви и трайни, - как напълно премина! Той загина „като цвета на тревата в полето“. Така загиба всяко нещо, което няма Бога за основа. Само онова, което е свързано с Неговата цел и изразява Неговия характер, може да устои. Божиите принципи са единствените устойчиви неща, които нашият свят познава.“ *Възпитание, с. 183.*

„Светските съкровища са мимолетни. Само чрез Христос можем да придобием вечни богатства.“ *Ривю енд хералд, 10 декември 1901 г.*

Вторник

15 октомври

3. В РАЗГАРА НА БИТКАТА

а. Какво и защo трябва с молитва да правим, когато сме изправени пред изкушение? Яков 1:12.

Яков 1:12: Блажен онзи човек, който издържа изпитния; защото, като бъде одобрен, ще приеме за венец живота, който Господ е обещал на ония, които Го любяат.

„Премахнете всякакви преструвки и превземки. Бъдете прости и естест-

вени. Бъдете истинни във всяка мисъл, дума и дело и „със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си“. Винаги помнете, че моралното естество има нужда да бъде укрепвано с непрестанно бдение и молитва. Докато гледате към Христос, сте в безопасност; но в мига, в който се замислите върху своите жертви и трудности и започнете да се самосъжалявате и самоокайвате, губите доверието си в Бога и сте в голяма опасност.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 521.*

„Трябва да се движим твърдо и постоянно напред, като никога не губим кураж или надежда в доброто дело, каквито и да са изпитанията по нашия път, каквато и морална тъмнина да ни обкръжава. Търпение, вяра и любов към дълга - това са уроците, които трябва да научим. Да подчиним собственото „аз“ и гледането към Исус - това е всекидневна работа. Господ никога няма да изостави душата, която се уповава на Него и търси Неговата помощ. Венецът на живота се поставя само на челото на победителя.“ *Пак там, т. 5, с. 70.*

б. Защо е погрешно да се твърди, че Бог изпраща изпитания и изкушения? Яков 1:13.

Яков 1:13: Никой, който се изкушава, да не казва: Бог ме изкушава, защото Бог се не изкушава от зло, и Той никого не изкушава.

„Ние никога не бива да се опитваме да намаляваме вината си, като намираме извинение за своя грях. Трябва да приемем греха, както Бог го вижда - а това за човека е наистина трудно. Само Голгота може да ни разкрие ужасната тежест на греха...“

Изкушението представлява примамване към греха, и то иде не от Бога, а от Сатана и от злото, което е в нашите сърца. „...Бог се не изкушава от зло, и Той никого не изкушава.“ (Яков 1:13).

Сатана се стреми да ни въведе в изкушение, за да се открие злото в нашия характер пред човеци и пред ангели и тогава той може да претендира за нас като за своя собственост... Врагът ни въвлича в грях и тогава ни обвинява пред целия всемир, че не сме били достойни за Божията любов.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 116.*

в. Когато обвинителят атакува нашия опорочен характер, как ни защитава Господ? Захария 3:1-4; 1 Йоаново 1:9; 2:1.

Захария 3:1-4: И Господ ми показа великия свещеник Исуса стоящ пред ангела Господен; и Сатана {Т.е., Противник, или Обвинител.} стоеше отдясно му за да му се възпротиви. 2 И Господ рече на Сатана: Господ да те смърти, Сатано; да! Да те смърти Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня изтръгната из огън? 3 А Исус бе в нацапани дрехи

като стоеше пред ангела. 4 И ангелът проговаряйки рече на стоящите пред него, като думаше: Съблечете от него нацапаните дрехи. А нему рече: Ето, отнех от тебе беззаконието ти, и ще те облека в богати одежди.

1 Йоан. 1:9: Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.

1 Йоан.2:1: Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреша някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния.

Сряда

16 октомври

4. БОЖИЯТА СИЛА В НАШАТА СЛАБОСТ

а. Обяснете израза в Господната молитва: „и не ни въвеждай в изкушение“. Матей 6:13 (първа част); Исая 30:21.

Матей 6:13 (първа част): *И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия...*

Исая 30:21: *И ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, когато се отклонявате на дясно и когато се отклонявате на ляво, ще казва: Тоя е пътят, ходете по него.*

„[Бог] допуска да се натъкваме на спънки, да понасяме преследвания и трудности, не за да ни бъдат за проклятие, а за най-голямо благословение. Всяко надвито изкушение, всяка храбро победена трудност ни дава нова опитност и подпомага развитието на нашия характер. Душата, която чрез Божията сила противостои на изкушението, изявява на земята и на небето ефикасното действие на Христовата благодат.

Макар и да не трябва да се боим от изпитанието, колкото и горчиво да е то, все пак трябва да се молим Бог да не позволи да бъдем доведени до това да бъдем заблудени от желанията на нашите лоши сърца. Когато изговаряме молитвата, която Христос ни е дал, ние се предаваме на Божието ръководство и Го молим да ни води по безопасни пътища. Ние не можем искрено да се молим с тази молитва и после да решим да вървим по собствените си пътища. Ще чакаме Божията ръка да ни води...

Не е безопасно за нас да стоим и размишляваме върху преимуществата, които бихме могли да извлечем, ако се поддадем на внушенията на Сатана. Грехът е безчестие и бедствие за всяка душа, която му се отдава; но той е заслепяващ и измамлив по своето естество и ни съблазнява с ласкателни примамки. Когато се одързостим да преминем на територията на Сатана, ние губим увереността, че ще бъдем закриляни от неговата мощ. Доколкото можем, трябва да затворим всеки вход, през който изкусителят

би могъл да има достъп до нас.

Молитвата „не ни въвеждай в изкушение“ сама по себе си е едно обещание.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 117, 118.*

б. Какъв призив отправя към нас и какво ни уверява Бог по отношение на изкушенията? Яков 1:14–16; 1 Коринтяни 10:13.

Яков 1:14-16: *А който се изкушава, се завлича и подлъгва от собствената си страст; 15 и тогава страстта зачева и ражда грях, а грехът, като се развие напълно ражда смърт. 16 Не се заблуждавайте, любезни мои братя.*

1 Коринт. 10:13: *Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.*

„Какво представлява изкушението? Това са средствата, чрез които хората, претендиращи, че са Божии чеда, биват изпробвани и опитани. Четем, че Бог е подложил Авраам на изкушение и че е изкусил Израилевите чеда. Това ще рече, че Той е позволил да се случат такива обстоятелства, които да изпитат вярата им и да ги накарат да потърсят Него за помощ. Бог позволява изкушението да дойде и при Неговия народ днес, за да могат те да осъзнаят, че Той е техният помощник. Ако се приближат при Него, когато биват съблазнявани, Той ще ги укрепи, за да посрещнат изкушението.“ *В небесни места, с. 251.*

Четвъртък

17 октомври

5. ПРЕДСТОЯЩИ ИЗПИТАНИЯ

а. Какво трябва винаги да избираме, за да можем да пребъдваме в Христос и така да бъдем избавяни от изкушенията? Лука 4:8; Филипяни 1:21.

Лука 4:8: *А Исус в отговор му каза: Писано е: „На Господа твоя Бог да се кланяш, и само Нему да служиш“.*

Филипяни 1:21: *Защото за мене да живея е Христос, а да умра, придобивка.*

„Изкусителят никога не може да ни принуди да извършим зло. Той не може да владее ума, освен ако човек не се поддаде на неговия контрол. Волята трябва да се съгласи, ръката на вярата трябва да престане да се

придържа здраво към Христос, преди Сатана да може да упражни своята власт върху нас. Но всяко греховно желание, което таим в себе си, му дава достъп до нас. Всяка точка, в която не сме постигнали небесния стандарт, е отворена врата, през която той може да влезе, за да ни изкуси и унищожи. А всяко наше падение или отпадане ще му дава случай да укорява Христос.” *Копнежът на вековете*, с. 125.

б. Какво трябва да ни мотивира да продължаваме напред към победа в Христос? Филипяни 4:13; Откровение 2:10 (последна част); 3:21.

Филип. 4:13: За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.

Откр. 2:10 (последна част): Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам венеца на живота.

Откр. 3:21: На този, който победи ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол.

„Който е изпълнен с Христовия дух, пребъдва в Христа; ударът, насочен срещу него пада върху Спасителя, Който го обгръща с присъствието си; и каквото и да дойде върху него, идва от Христа. Той няма нужда да се противи на злото, защото Христос го защитава. Нему не може да се случи нищо лошо, освен онова, което Господ допусне, и „знаем, че на ония, които любят Бога и са призвани по Неговата воля, всичко съдейства към добро” (Римл. 8:28).“ *Мисли от планината на блаженствата*, с. 71.

„Венецът на живота ще се постави само на челото на победителя. Всеки, докато е жив, има да извърши сериозна, тържествена работа за Бога.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 5, с. 71.

Петък

18 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да си припомня следващия път, когато се изправя пред трудно изпитание?
2. Какво трябва да осъзная за начина, по който Бог отговаря на молитвата?
3. Откъде идват изпитанията и изкушенията и по каква причина?
4. Какво се случва винаги, когато устояваме на изкушението?
5. Как да пребъдвам по-цялостно, по-съвършено в Христос?

Да приложим вяра в практиката

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си“ (Яков 1:22).

„[Човекът] е избран да бъде послушен на всяко слово, което излиза из Божиите уста, и да може да бъде не само слушател, но и изпълнител на Словото.“ *Свидетелства към проповедници, с. 453.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2:*

1) *гл. 3 „Работа за Христос“, от началото на главата до изреченията: „Благородно е да се рискува. Възможно е да поканим дори ангели.“ (с. 24-26 англ. изд.);*

2) *гл. 5 „Говорене на зли неща“ (с. 50 -55 англ. изд.);*

3) *гл. 26 „Укор срещу духа на воюване“, от: „Духовният ти опит е съпроводен от дух на самоувереност“ до края на главата (с. 164, 165 англ. изд.).*

Неделя

20 октомври

1. СЪВЪРШЕНИЯТ ДАРИТЕЛ

а. Какво разкрива изключителната доброта на Бога към нас? Яков 1:17.

Яков 1:17: *Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна.*

„Христовата любов към Неговите чеда е толкова нежна, колкото и силна. Тя е по-силна от смъртта; защото Той умря, за да изкупи нашето спасение и да ни направи завинаги едно с Него. Толкова е силна любовта Му, че направлява всичката Му мощ и използва огромните ресурси на небето, за да извърши това, което е добро за Неговия народ. В нея няма изменение или сянка от промяна - същата е вчера, днес и завинаги. Въпреки че грехът съществува от векове, опитвайки се да противодейства на тази любов и да възпрепятства нейното изливане на земята, тя продължава да се лее на обилни потоци към онези, за които Христос е умрял. „Бог обича безгрешните ангели, които Му служат и са покорни на всичките Му заповеди; но Той на тях не им дарява благодат; те никога не са имали нужда от нея, защото никога не са съгрешавали. Благодатта е свойство, разкрито към

недостойните човешки същества. Ние не сме я търсили, тя бе изпратена да ни потърси. Бог се радва да дари благодат на всички, които гладуват и жадуват за нея, не защото сме достойни, а точно защото сме недостойни. Именно нашата нужда ни дава увереността, че ще получим дара на благодатта.” *Свидетелства към проповедници, с. 519.*

б. Как и защо сме родени от Бога? Яков 1:18; 1 Петрово 1:23; 2:9.

Яков 1:18: *От собствената Си воля ни е родил чрез словото на истината, за да бъдем един вид пръв плод на Неговите създания.*

1 Петр. 1:23: *Тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от нетленно чрез Божието слово, което живее и трае [до века].*

1 Петр. 2:9: *Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свет народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина.*

Понеделник

21 октомври

2. УСПОКОЯВАНЕ НА ТЕМПЕРАМЕНТА

а. Как и защо трябва да сме различни в един свят, изпълнен с гняв? Яков 1:19.

Яков 1:19: *Вие знаете това, любезни мои братя. Обаче нека всеки човек бъде бърз да слуша, бавен да говори и бавен да се гневи.*

„Създайте си правило никога да не изговаряте ни една критична дума един към друг, но да поздравявате и похвалявате, винаги когато можете.

Някои считат за добродетел да бъдеш невъздържан и възхваляват своя навик да говорят открито и да изказват всяка неприятна мисъл, която им е дошла на ум. Те оставят гневния си дух да се излива в потоци от укори и търсене на грешки. Колкото повече говорят, толкова повече се разгорещават, а Сатана стои до тях да им помага в това дело, защото то е в негова полза. Думите им раздразняват онзи, към когото са отправени и ще бъдат върнати обратно, давайки повод за още по-тежки думи, докато малкият проблем не се възпламени в голям пожар. И двамата смятате, че са ви постигнали всички изпитания, които бихте могли да понесете и животът ви е най-нешастен. Поставете решително начало да контролирате мислите, думите и действията си. Когато някой от вас почувства, че негодуванието му се надига, нека си създаде правило да се усамотява и смирено да се моли на Бога...” *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 243.*

6. Защо избухливият нрав не се харесва на Бога и как се лекува той? Яков 1:20.

Яков 1:20: Защото човешкият гняв не върши Божията правда.

„Някои хора са раздразнителни и когато при провокация започнат да губят контрол над себе си и думите си, те са така упоени от гняв, както пияният - от алкохол. Тогава те не са в състояние да разсъждават, с тях не можеш да се разбереш. В такъв момент те не са наред, не могат да мислят - Сатана ги е поставил под пълен контрол. Всяка от тези прояви на гняв отслабва нервната система и моралните сили, и затруднява възпирането на гнева при следваща провокация.

За такива хора има само едно лечение - решителен самоконтрол и самообладание при всички обстоятелства. Усилието да се отдалечим от изкушението, където азът няма да се подразни, може да успее за известно време; но Сатана знае къде да намери тези бедни души и ще ги напада по слабите им места отново и отново. Докато продължават да мислят толкова много за себе си, те няма да намерят мир, ще бъдат постоянно в безпокойство... Но има надежда за тях. Нека този техен живот, така изпълнен с конфликти и безпокойства, бъде доведен до тясна връзка с Христос и тогава „азът“ вече няма да се бори за превъзходство. Те трябва да се смирят и да си признаят откровено: „Сгреших, ще ми простиш ли? Защото Бог е заявил, че не трябва да позволяваме на слънцето да захожда в нашия гняв.“ Това е единствената безопасна пътека към победата.”
Синове и дъщери на Бога, с. 142.

Вторник

22 октомври

3. ДА ЦЕНИМ СВЕТЛИНАТА

а. Обяснете призива на Бог към всеки един от нас. Яков 1:21.

Яков 1:21: Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща се злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви.

„О, как може човек, който има светлината на истината, голямата светлина, дадена му от Бога, да предизвиква гнева и Божиите съдби, като грешни срещу Него и върши точно нещата, които Бог е казал в Словото Си да не се вършат? Как могат тези хора да бъдат толкова заслепени от Сатана, че да безчестят Бога в лицето Му и да оскверняват душите си, като съзнателно съгрешават? Апостолът казва: „...станахме показ на света, на ангели и на

човеци“. Дали тези грешници - да ги нарека ли лицемери? - в Сион ще се запитат: По какъв начин съм аз показ за света, за ангелите и за хората? Сами си отговорете: „Като злоупотребявам със светлината, привилегиите и милостите, които Бог ми е дал, с недостойни постъпки, които покваряват и оскверняват душата.“ *Свидетелства към проповедници, с. 447.*

б. Каква е връзката на Божието слово с нашето спасение, особено в последните дни? 2 Тимотей 3:15; 1 Коринтяни 15:1, 2.

2 Тим. 3:15: И че от детинство знаеш свещените писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра в Христа Исуса.

1 Коринт. 15:1, 2: Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите, 2 чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, - освен ако сте напразно повярвали.

„Истинското въздействие на Светия Дух върху човешките сърца е обещано, но то ще се случва чрез Божието слово. Христос заяви, че Словото е дух и живот...

Сатана ще работи по най-изкусен начин, за да вмъкне човешки измишления, облечени в ангелски одежди. Но светлината от Словото сияе всред моралния мрак; и Библията никога няма да бъде изместена от чудотворни проявления. Истината трябва да се изучава, трябва да се търси като скрито съкровище. Чудни просветления не ще бъдат дадени извън Божието Слово, нито пък за да го изместят. Дръжете се здраво за него, приемоте всаденото Слово, което може да направи хората мъдри за спасение.“ *Избрани вестни, кн. 2, с. 100.*

„Онези, които прегърнат истината, трябва да търсят ясно разбиране на Писанията и от опит да познаят живия Спасител. Интелектът трябва да се възпитава, паметта да се упражнява. Всяка интелектуална леност е грях, а духовната летаргия е смърт.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 399.*

„Когато приемем Неговите наставления и те ни завладеят, Исус става за нас преобладаващо присъствие, което контролира мислите, идеите и действията ни. Ние биваме пропити от съветите и поученията на най-великия Учител, Когото светът някога е познавал.“ *Вест към младите, с. 160.*

Сряда

23 октомври

4. ОГЛЕДАЛОТО НА БОЖИЯ ЗАКОН

а. Защо е важно да изследваме сърцето си? Яков 1:22–24.

Яков 1:22-24: *Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си. 23 Защото, ако някой бъде слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото; 24 понеже се оглежда, отива си, и завчас забравя какъв бе.*

„Мнозина биват аплодирани за добродетели, които не притежават. Онзи, Който изследва човешките сърца претегля мотивите и често пъти делата, които биват силно аплодирани от хората, биват регистрирани от Него като произтичащи от егоизъм и низко лицемерие. Всяко действие в живота ни, независимо дали е прекрасно и достойно за похвала, или заслужава порицание, се преценява от Изследователя на сърцата според мотивите, които са го подтикнали.

Мнозина пропускат да се погледнат в огледалото, което разкрива дефектите на характера; затова недостатъците и грехът у тях продължават да съществуват и са очевидни за околните, но носителите им не ги схващат. Отвратителният грях на егоизма до голяма степен съществува, дори при хора, които заявяват, че са се посветили на Божието дело. Ако сравнявах характера си с Божиите изисквания, особено с великия стандарт - Божия свят закон, те, ако искрено и честно изследвах, биха установили, че техният характер страшно се отклонява от този стандарт. Но някои не са склонни да се огледат, нито да погледнат достатъчно надълбоко, за да видят покварата на собствените си сърца. Те имат недостатъци в много отношения, но доброволно остават в неведение за вината си.“ *Служители на евангелието, с. 275, 276.*

б. Обяснете красотата на истинската свобода, която се получава чрез творческата сила, когато се отдадем на Христос и на Неговата воля. Яков 1:25; Йоан 8:32.

Яков 1:25: *Но който звикне в съвършения закон на свободата и постоянствува, той, като не е забравлив слушател, но деятелен изпълнител, ще бъде блажен в дейността си.*

Йоан 8:32: *И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.*

„В делото на изкуплението няма принуда. Никаква външна сила не се използва. Под влиянието на Божия Дух човек е свободен да избере на кого да служи. В промяната, която става, когато душата се предава на Христос, има най-висше чувство на свобода. Прогонването на греха е дело на самата душа. Наистина ние нямаме сила сами да се освободим от властта на Сатана, но когато желаем да бъдем освободени от греха и в голямата си нужда призоваваме за помощ сила, която е извън нас и над нас, силите на

душата се подкрепят от Божествената енергия на Светия Дух и се подчиняват на нареждането на волята в изпълнението на Божията воля.

Единственото условие, при което свободата на човека е възможна, е той да стане едно с Христос. „Истината ще ви направи свободни“, а истината е Христос. Грехът може да победи, само ако отслаби ума и унищожи свободата на душата. Подчинението на Бога означава възстановяване на човешкото „аз“ - на истинската слава и достойнство на човека. Божественият закон, на който се подчиняваме, е „законът на свободата“ (Яков 2:12). „*Копнежът на вековете*, с. 466.

5. ИСТИНСКА РЕЛИГИЯ

а. Назовете една съществена страна на християнството, която често липсва. Яков 1:26.

Яков 1:26: *Ако някой счита себе си за благочестив, а не обуздава езика си, но мами сърцето си, неговото благочестие е суетно.*

„С помощта, която Христос може да даде, ние можем да се научим да обуздаваме езика си. Колкото и сурово да беше изпитван по отношение на прибързаната и гневна реч, Той [Христос] нито веднъж не съгреша с устните си. С търпеливо спокойствие посрещаше сарказма, подигравките и присмеха на колегите си в дърводелната работилница. Вместо да отвръща гневно, Той започваше да пее един от красивите псалми на Давид и, преди да се усетят, околните започваха да припяват заедно с Него. Каква промяна би настъпила в този свят, ако хората днес следваха примера на Христос в употребата на думите.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 936.*

б. Как истинската религия работи тихо и безкористно, по един невидим начин? Яков 1:27.

Яков 1:27: *Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца, ето що е: да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им, и да пази себе си неопетнен от света.*

„Да станеш трудолюбив човек, да вършиш с търпение добро, за което са необходими себеотрицателни усилия, е славно дело, на което Небето гледа с одобрение. Вярно извършената работа е по-приемлива за Бога от най-ревностното и смятаното за най-свято поклонение. Истинското бого-

служение е да се работи с Христос. Молитвите, наставленията и разговорите са евтини плодове, за които хората често се хващат. Истинските плодове са онези, които се проявяват в добри дела, в грижи за нуждаещите се, сираците и вдовиците и те растат по естествен начин върху доброто дърво.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 24.*

Петък

25 октомври

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Защо можем да поверим живота си на вечния Небесен Бог?**
- 2. Какво е длъжен да стори всеки, който вижда, че губи самообладание?**
- 3. Защо за мен е важно да изучавам Божието Слово за себе си?**
- 4. Обяснете какво представлява истинската свобода.**
- 5. Как мога да възпитам в себе си още повече от истинската сърдечна религия?**

Дарби от първата събота за отдел „Литература“ на ГК

Има една известна поговорка: „Една капка мастило може да накара милиони да се замислят“. Печатният материал по принцип оказва по-голямо влияние, отколкото изговорените устно думи, до голяма степен защото е по-траен във времето. Писмения материал можем да отделим време да го прочетем с наше собствено темпо, както и да се върнем и да обмислим по-задълбочено информацията, която се стремим да научим. Написаното помага, когато се опитваме да усвоим дълбоки духовни теми.

Така е било през цялата земна история: „Перото на Лутер беше мощно и неговите писания, разпръснати на дълж и на шир, провокираха и оживиха света. Същите средства са и на наше разположение, при това със стократно умножени възможности за отпечатване и разпространение. Под ръка имаме библии и публикации на много езици, излагащи истината за това време и те могат бързо да бъдат разнесени по целия свят.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 403.*

„Именно чрез нашите издателства трябва до голяма степен да бъде завършено делото на онзи друг ангел, който слиза от небето с голяма сила и който осветява земята със славата си.“ *Пак там, т. 7, с. 140.*

През 1849 г. Джеймс Уайт започна да издава малък вестник, наречен „Настоящата истина“. „Малката купчинка листи бе положена на пода. Тогава братята и сестрите се събраха около нея и със сълзи на очи умоляваха Бога да благослови малката брошура при разпространението ѝ. Материалът бе сънат, опакован и адресиран, а Джеймс Уайт занесе пратките на осем мили в пощата на Мидълтаун.“ *Опитности и видения, (xxv).*

Тази постъпка е в отговор на вестта: „Трябва да започнеш да отпечатваш малък вестник и да го разпространяваш всред народа. Нека изпърво да бъде малък, а когато хората го прочетат, ще ти изпратят средства, с които да печаташ. Вестникът още от началото ще бъде успешен.“ *Пак там, (xxiv).*

Какво се случва, когато разходите за доставка скочат сериозно, а граничните ограничения ни принудят да прибегнем към още по-скъпи форми на разпространение? Нашата абонаментна цена не покрива тези нови разходи. Следователно трябва да зависим от любезната щедрост на нашите вярващи братя и сестри, за да изпълним пророчеството, отправено към онзи ранен издател: „Хората като прочетат, те ще ви изпратят средства“. Молитвата ни е този призив за Дарби от Първата събота за Литературния отдел на Генералната Конференция да докосне сърцата ви да направите едно допълнително дарение за душите по целия свят, които имат нужда да прочетат за настоящата истина. Благодарим ви!

Вашите братя и сестри от отдел „Литература“ към ГК

Преодоляване на предразсъдъците

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Понеже Бог не гледа на лице“ (Римляни 2:11).

„Бог не признава разликите в социалното положение. За Него няма касти. В Неговите очи хората са просто хора, добри или лоши. В деня на последния съд позицията в обществото, рангът или богатството няма да променят ни най-малко случая на никого. Всевиждащият Бог ще съди хората според тяхната чистота, благородство и любов към Христос.“ *Съвети върху настойничеството, с. 162.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 3:*

1) *гл. 29 „Към млад служител и съпругата му“, от началото на главата, до: „Видях, че няма истинска причина да се провалят в този важен период от делото...“ (с. 304-309 англ. изд.)*

2) *гл. 29, подзаглавие „Пионери в делото“, от „Божият план бе Моисей често да напомня на израелтяните за прегрешенията и бунтовете им...“ до края на главата (с. 320 -329 англ. изд.).*

Неделя

27 октомври

1. ЕДНО ПРОБЛЕМНО ОТНОШЕНИЕ

а. Опишете една често срещана светска тенденция, за която може и да не съзнаваме, че сме виновни. Яков 2:1-4.

Яков 2:1-4: Братя мои, да не държите вярата на прославения наш Господ под Исус Христос с лицеприятие. 2 Защото, ако влезе в синагогата ви човек със златен пръстен и с хубави дрехи, а влезе и сиромас с оплескани дрехи, 3 и погледнете с почит към оня, който е с хубавите дрехи, та речете: Ти седни тука на добро място; а на сиромаса речете: Ти стой там, или: Седни до подножието ми, 4 не правите ли различия помежду си, и не ставате ли пристрастни съдии?

„Към бедните трябва да се отнасяме със същия интерес и внимание, както към богатите. Практиката да се почитат богатите, а бедните да се пренебрегват и да не се зачитат, е престъпление в Божиите очи. Хората, които са заобиколени от всички удобства на живота или които са глезени и ласкани от света, защото са богати, не изпитват толкова нужда от съчувств-

вие и нежно внимание, като онези, чийто живот е една изтощителна битка с бедността.“ *Свидетелства за Църквата, т; 4, с. 551.*

„Макар да бе богат в небесните дворове, Христос стана беден, за да можем ние да се обогатим чрез Неговата бедност. Той почете бедните, като сподели скромното им положение. Историята на Неговия живот трябва да ни научи как да се отнасяме към тях.“ *Пак там, с. 550.*

б. Какво трябва да осъзнаем за хората, които може да са бедни на богатата на този свят, но са богати на вяра? Яков 2:5.

Яков 2:5: Слушайте любезни ми братя: Не избра ли Бог ония, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тия, които Го любяат?

Понеделник

28 октомври

2. ПРОЗОРЛИВОСТ И СПРАВЕДЛИВОСТ

а. Обяснете балансирания подход, на който Исус ни учи по отношение подпомагането на бедните. Марк 14:3-9.

Марко 14:3-9: И когато Той беше във Витания, и седеше на трапезата в къщата на Симона прокажения, дойде една жена, която имаше алабастрен съд с миро от чист и скъпоценен нард; и като счупи съда, изля мирото на главата Му. 4 А имаше някои, които, негодуващи, думаша помежду си: Защо така се пражоса мирото? 5 Защото това миро можеше да се продаде за повече от триста пеняза, и сумата да се раздаде на сиромасите. И роптаеха против нея. 6 Но Исус рече: Оставете я; защото ѝ досаждаше? тя извърши добро дело на Мене. 7 Защото сиромасите всякога се намират между вас, и когато щете можете да им сторите добро; но Аз не се намирам всякога между вас. 8 Тя извърши това, което можеше; предвари да помаже тялото Ми за погребение. 9 Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва благовестието по целия свят, ще се разказва за неин спомен и за това, което тя стори.

„Някои довеждат благотворителността до крайности и в действителност нанасят вреда на нуждаещите се, като правят твърде много за тях. Бедните не винаги се стараят както трябва. Разбира се, те не трябва да бъдат пренебрегвани и оставяни да страдат, но все пак трябва да бъдат научени и сами да си помагат.

На Божието дело не трябва да се гледа през пръсти, за да може бедните да получат нашето първостепенно внимание. Веднъж Христос даде

на учениците Си много важен урок по този въпрос. Когато Мария изля мирото върху главата Му, сребролюбивият Юда се застъпи за бедните, роптаейки за това, което той считаше за прахосване на пари. Но Исус защити жеста ѝ с думите „Защо досаждате на жената? Понеже тя извърши добро дело за Мен.“ „Където и да се проповядва това Благовестие по целия свят, ще се разказва за неин спомен и това, което тя стори.“ Оттук научаваме, че Христос трябва да бъде почитан с посвещението на най-добрите ни средства. Ако цялото ни внимание бъде насочено към облекчаване нуждите на бедните, Божието дело ще бъде пренебрегнато. Ако Неговите настойници изпълняват дълга си, нито едното, нито другото няма да пострада, но все пак Христовата кауза трябва да дойде на първо място.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 550, 551.*

б. Какво отношение се изискваше от онези, които са раздавали правосъдие в древния Израел? Левит 19:15; Второзаконие 1:17; 10:17.

Левит 19:15: Да не извършиш неправда в съд; да не покажеш лицеприятие към сиромаша, нито да се стесниш от личността на големеца; но по правда да съдиш ближния си.

Второзак.. 1:17: В съда да не гледате на лице; да изслушвате малкия, както големия; да се не боите от човешко лице, защото съдът е Божий. И всяко дело, което е много мъчно за вас, отнасяйте до мене, и аз ще го изслушвам.

Второзак.. 10:17: Защото Иеова вашият Бог е Бог на боговете и Господ на господарите, великият, мощният и страшният Бог, Който не гледа на лице, нито приема дар.

в. Как трябва днес всички, които заемат някаква ръководна длъжност в църквата, да се научат да прилагат същия този принцип? 1 Петрово 1:17; Колосяни 3:25.

1 Петр. 1:17: И ако призовавате като Отец Този, Който без лицеприятие съди, според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето престояване.

Колосяни 3:25: Защото, който струва неправда, ще получи обратно неправдата си, и то без лицеприятие.

„Служители, които проявяват привързаност и заинтересованост към един или двама и ги облагодетелстват, ощетявайки другите, не бива да остават на поста си дори за ден. Нечестивата пристрастност към специални хора, които умеят да ласкаят въображението, и пренебрежението към други, които са съвестни и богобоязливи и имат много по-голяма стойност

в Божиите очи, е нещо оскърбително за Бога. Това, което Бог смята за стойностно, ние също трябва да ценим. Той смята украсата на кроткия и тих дух за нещо по-ценно от физическата красота, външните украшения, богатствата или светските почести.” *Пак там, т. 3, с. 24.*

Вторник

29 октомври

3. СЪЗДАВАНЕ НА ПО-ДОБРИ НАВИЦИ

а. Какъв упрек отправя Яков по отношение на материалистичните пристрастия на изповядващите се за вярващи и защо това е сериозен въпрос? Яков 2:6, 7.

Яков 2:6, 7: А вие опозорихте сиромаша. Нали богатите ви угнетяват и сами ви влачат по съдилища? 7 Нали те хулят почтеното име, с което се именувате?

„Бог те е признал за Свое чадо пред човеци и ангели - моли се да не посрамваш „почтеното име, с което се именувате” (Яков 2:7). Бог те изпраща като Свой представител в света - с всяка постъпка в живота си ти трябва да изявяваш Божието име. А това изисква да притежаваш Неговия характер. Ти не можеш да осветяваш Неговото име и да Го представяш на света, ако в личния си живот и характер не представяш живота и характера на Бога. А това можеш да правиш само чрез приемането на Христовата благодат и правда.” *Мисли от планината на блаженствата, с. 107.*

б. Как единствено можем успешно да представим Христос по един правилен начин? Римляни 2:11; Притчи 23:7.

Рим. 2:11: Понеже Бог не гледа на лице.

Притчи 23:7: Защото, каквито са мислите в душата му - такъв е и той. Казва ти: Яж и пий, но сърцето му не е с тебе.

„Изследвайте внимателно характера на Богочовека и постоянно се питайте: „Какво би направил Христос на мое място?” Това трябва да бъде стандартът за нашия дълг. Не влизайте без уважителна причина в обществото на хора, които със своите изкусни примамки ще ви разколебаят в желанието ви да вършите добро и ще опетнят съвестта ви. Не си позволявайте да вършите никъде - било на улицата, било във влака, било у дома, нищо, което би могло и най-бегло да носи образа на злото. Всеки ден правете по нещо, за да подобрите, разкрасите и облагородите живота, изкупен от Христос със собствената Му кръв.

Действайте винаги от принцип, а не от импулс. Овладейте естествена-та си избухливост, като я замените с кротост и внимание. Не се отдавай-те на лекомислени постъпки или на дребнавости. Не допускайте устата ви да изричат неприлични остроумия. Не позволявайте дори на мислите ви да се въртят както си искат. Те могат да бъдат овладени и доведени до покорство на Христа. Отправяйте ги към свети неща. Тогава чрез Христовата благодат те ще бъдат чисти и истинни.

Нужно е винаги да осъзнаваме облагородяващата сила на чистите мисли.

Единствената сигурност за всяка душа е правилното мислене...

Създавайте си навик да говорите добро за другите. Спирайте внима-нието си върху добрите качества на хората, с които общувате, и се взир-айте колкото е възможно по-малко в техните грешки и недостатъци.“
По стъпките на Великия лекар, с. 491, 492.

Сряда

30 октомври

4. ДА СЕ ДЪРЖИМ КАТО КРАЛСКИ ОСОБИ

а. Какво подчертава Писанието като наистина съществено за нашата християнска вяра и защо? Яков 2:8.

Яков 2:8: Обаче, ако изпълнявате царския закон, според писанието: „Да обичаш ближния си като себе си“, добре правите.

„Много християнски учители твърдят, че чрез смъртта Си Христос е отменил закона и оттогава насам хората са освободени от неговите изисквания. Някои представят закона като тежко иго и в противовес издигат свободата, на която се радваме чрез евангелието.

Не така обаче са се отнасяли към святия Божия закон пророците и апостолите. Давид казва: „Ще ходя нашироко, защото потърсих Твоите правила“ (Пс. 119:45). Апостол Яков, писал след смъртта на Хри-стос, нарича декалога „царски закон“ и „съвършен закон на свободата“ (Яков 2:8, 1:25). Половин век след разпятието авторът на „Откровение“ произнася благословение за онези, „които изпълняват заповедите Му, за да имат право да ядат от дървото на живота и да влязат в града през портите“ (Откровение 22:14).“ *Великата борба, с. 466.*

„Когато някой се предаде на Христос, духът му се подчинява на властта на Божия закон. А това е царският закон, възвестяващ сво-бода на пленените. Когато човек стане едно с Христос, той става сво-боден. Подчинение на Христовата воля означава възстановяване на човешкото съвършенство.

Послушание към Бога означава освобождаване от робството на гре-
ха, освобождаване от властта на човешките страсти и склонности. То-
гава човек може да застане като победител над самия себе си, над
собствените си слабости, като победител в борбата с началствата и
властите, срещу „духовните сили на нечестието в небесните места“
(Ефесяни 6:12).“ *По стъпките на Великия лекар, с. 131.*

**б. Как пристрастието, предпочитанията и/или предразсъдъците
накърняват и осуетяват нашето свидетелство за Христос? Яков
2:9.**

*Яков 2:9: Но ако гледате на лице, грях правите, и от закона се осъж-
дате като престъпници.*

„Можем да твърдим, че сме Христови последователи, да претендираме,
че знаем всяка истина в Божието слово, но това няма да помогне на на-
шите ближни, ако във всекидневието вярата ни не премине в дела. Не сме
ли на дело християни, изповядването ни може да е високо до небето, но
то няма да спаси нито нас самите, нито братята ни. Един праведен пример
ще облагодетелства света много повече от всичките ни претенции взети
заедно.“ *Притчи Христови, с. 383.*

Четвъртък

31 октомври

5. МЪДРО ПОУЧАВАНЕ, СЪЧЕТАНО СЪС СЪСТРАДАНИЕ

**а. Какво трябва да имаме предвид, когато отстояваме Божия
морален закон и когато споделяме тази истина със следващото
поколение? Еклисиаст 11:9; 12:13, 14; Яков 2:10–13.**

*Еклисиаст 11:9: Весели се младежо, в младостта си и нека те радва
сърцето ти в дните на младостта ти, и ходи по пътищата на сърцето
си, и според каквото гледат очите ти! Но знай, че за всичко това Бог
ще те доведе на съд.*

*Еклисиаст 12:13, 14: Нека чуем края на цялото слово: Бой се от
Бога и пази заповедите Му, понеже това е всичко за човека; 14 защото,
относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, било то
добро или зло.*

*Яков 2:10-13: Защото, който опази целия закон, а съгреши в едно
нещо, бива виновен във всичко. 11 Понеже Оня, Който е рекъл: „Не прелю-
бодействувай“, рекъл е и: „Не убивай“, тъй че, ако не прелюбодейству-
ваш, а пък убиваш, станал си престъпник на закона. 12 Така говорете*

и така постъпвайте като човеци, които ще бъдат съдени по закона на свободата. 13 Защото съдът е немилостив към този, който не е показал милост. Милостта тържествува над съда.

„Младежите имат вродена любов към свободата и силно я желаят; но е нужно да разберат, че на това неоченимо благословение човек може да се радва само когато е послушен на Божия закон - съхранителят на истинската свобода. Този закон е пазител на истинската свобода. Той посочва и забранява нещата, които унизяват и поробват и по този начин закриля послушния от силата на злото.

Псалмистът казва: „И ще ходя нашироко, защото потърсих Твоите правила.” „Твоите свидетелства наистина са моя наслада и мои съветници” (Пс. 119:45, 24).

В усилията си да поправим злото трябва да се пазим да не се появи у нас наклонност да намираме грешки или осъждаме. Постоянното укоряване обърква, а не поправя. За много умове, и често за особено чувствителните, атмосферата на нелюбезната критика е гибелна. Цветята не се разтварят под лъха на ледения ветрец...

Истинската цел на укоряването се постига, само когато на виновния се помогне да види грешката си и пожелае да я поправи. Когато това се постигне, посочете му извора на прощение и сила. При това трябва и да се внимава да се запази чувството му на себеуважение, както и да се вдъхне кураж и надежда.

Тази е най-хубавата, но и най-трудната работа, поверена някога на човешките същества. Тя изисква най-голям такт, най-нежна чувствителност, познаване на човешкото естество и родена от небето вяра и търпение, както и готовност за работа, бдение и чакане. Няма по-важна работа от тази.” *Възпитание, с. 291, 292.*

Петък

1 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Макар че може да нямам много, какво трябва да осъзная за онези, които имат още по-малко?**
- 2. Колко лесно е да имаш сляпо пристрастие или несправедливи предразсъдъци срещу някои хора?**
- 3. Как нашите модели на мислене влияят върху начина, по който се отнасяме към такива хора?**
- 4. Защо Божият закон се нарича закон на свободата?**
- 5. Опишете отношението, което трябва да имаме при обучаване на хора с погрешни схващания.**

Вярата в действие

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е безплодна?“ (Яков 2:20).

Докато добрите дела няма да спасят дори една душа, все пак е невъзможно дори за една душа да бъде спасена без добри дела.” *Вяра и дела, с. 111.*

Препоръчително четиво: *Опитности и видения, част „Духовни дарби“:*

1) глава „Църквата и светът съединени“ (с. 226-228 англ. изд.);

2) глава „Пресяването (с. 269-273 англ. изд.).

Неделя

3 ноември

1. ВЯРА И ПРИМЕР

а. Защо е абсолютно необходимо да живеем в пълна хармония с вярата, която изповядваме? 1 Коринтяни 4:9; 1 Йоаново 5:3; Яков 2:14.

1 Коринт. 4:9: *Защото струва ми се, че Бог изложи нас, апостолите, най-последни, като човечеи осъдени на смърт; защото станаме показ на света, на ангели и на човечеи.*

1 Йоан. 5:3: *Защото ето що е любов към Бога: Да пазим неговите заповеди; а заповедите Му не са тежки.*

Яков 2:14: *Каква полза, братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси?*

„Нека никой не се самозалъгва, че може да бъде осветен, докато съзнателно нарушава дори една от Божиите заповеди. Извършването на един известен грях заглушава свидетелския глас на Духа и отделя душата от Бога.“ *Великата борба, с. 472.*

„Свидетелството, което дава животът на човека, заявява на света дали той е истинен към вярата, която изповядва. Твоето поведение омаловажава Божия закон в очите на светските ти приятели. То им казва: „Можете да се покорявате, но можете и да не се покорявате на заповедите. Аз вярвам, че Божият закон в известен смисъл обвързва човека, но че все пак Господ не е твърде придирчив към стриктното послушание на Неговите предписания и не гледа много строго на престъпването им от време на време“.

Мнозина се оправдават за престъпването на съботата, позовавайки се на твоя пример. Те настояват, че ако такъв добър човек, вярващ, че седмият ден е събота, може да върши светски работи в него, когато обстоятелствата го изискват, то и те със сигурност могат да правят същото без осъждане. Много души, за които твоето влияние е станало извинение за непослушанието им към Божия закон, ще се срещнат с теб в съда. И макар че това няма да бъде оправдание за техния грях, ще обвини ужасно много теб.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 250.*

Понеделник

4 ноември

2. НЕБЕТО И ЗЕМЯТА НАБЛЮДАВАТ

а. Какъв пример дава Яков, за да илюстрира лицемерието на празните приказки без действие? Яков 2:15–17.

Яков 2:15-17: Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна, 16 и някой от вас им рече: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза? 17 Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва.

„Най-убедителната проповед върху Десетте заповеди е **тяхното спазване**. Послушанието трябва да бъде личен дълг. Пренебрегването на този дълг е явен грях. Бог ни поставя под задължението не само да осигурим небето за себе си, но да чувстваме като свой обвързващ дълг да покажем пътя и на другите; чрез грижа и безкористна любов да водим при Христос онези, които попадат в нашата сфера на влияние. Странната липса на принципност, която характеризира живота на много изповядващи се за християни, е тревожна. Тяхното незачитане на Божия закон обезсърчвава признаващите светостта на изискванията му и отклонява от истината онези, които иначе биха я приели.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 58.*

б. Какво всъщност означава истинска вяра в Христос? Яков 2:18; Матей 6:24.

Яков 2:18: Но ще рече някой: Ти имаш вяра, а пък аз имам дела; ако можеш, покажи ми вярата си без дела, и аз ще ти покажа вярата си от моите дела.

Матей 6:24: Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона.

„Бог е казал и е напълно сериозен, че човекът трябва да се покорява. Той не пита дали на човека това му е удобно, или не. Господарят на живота и славата не се поинтересува от Своето удобство или удоволствие, когато напусна поста Си на Главнокомандващ, за да стане човек на скърби и навикнал на печал, да приеме позор и смърт, за да избави човека от последиците на неговото непослушание. Исус умря не за да спаси човека **във** греховете му, а **от** греховете му. А човекът трябва да напусне грешните си пътища, да последва Христовия пример, да вдигне кръста си и да върви след Христос, отричайки се от себе си и покорявайки се на Бога, каквото и да му струва това...

Ако сме истински Божии служители, в ума ни няма да възникват въпроси дали да се покоряваме на Неговите заповеди, или да се съобразяваме със земните си интереси. Ако вярващите в истината не устояват във вярата в тези сравнително спокойни дни, какво ще ги държи, когато дойде големият изпит и се издаде закон против всички, които не се покланят на образа на звяра и не приемат белега му върху челото или ръката си? Този сериозен период не е много далеч в бъдещето. Вместо да отслабва и се колебае, Божият народ трябва да събира сила и кураж за времето на скръбта.” *Пак там, с. 250, 251.*

Вторник

5 ноември

3. ДА СЕ ПОУЧИМ ОТ АВРААМ

**а. За какво тежко духовно състояние сме сериозно предупредени?
Яков 2:19.**

Яков 2:19: Ти вярваш, че има само един Бог, добре правиш; и бесовете вярват и треперят.

„Мнозина признават, че Исус Христос е Спасителят на света, но в същото време се държат на разстояние от Него и не се покаяват за греховете си, не приемат Исус за свой личен Спасител. Тяхната вяра е просто интелектуално приемане и преценка на истината; истината обаче, те не я допускат в сърцето си, за да освети душата им и да преобрази характера им.” *Избрани вести, кн. 1, с. 389, 390.*

„Можете да вярвате цялата истина; но ако нейните принципи не се прилагат в живота ви, вашето изповедание няма да ви спаси. И Сатана вярва и трепери. Но той работи. Знае, че времето му е кратко и е слязъл с голяма сила да върши злите си дела според своята вяра. Изповядващите се Божии люде, обаче, не подкрепят тяхната вяра чрез делата си. Те вярват, че остава малко време, но пак се вкопчват в благата на този

свят така, сякаш той ще просъществува още хиляда години в този му вид“ *Свидетелства за Църквата, т 2, с. 161.*

б. Как можем да бъдем мотивирани от примера на Авраам? Римляни 4:1-3; Яков 2:20–22.

Рим. 4:1-3: И тъй, какво ще кажем, че нашият отец Авраам, е намерил по път? 2 Защото ако Авраам се е оправдал от дела, има с какво да се хвали, само не пред Бога. 3 Понеже какво казва писанието: „Авраам повярва в Бога, и това му се вмени за правда“.

Яков 2:20-22: Обаче искаш ли да познаеш, о суетни човече, че вяра без дела е безплодна? 21 Авраам, нашият отец, не оправда ли се чрез дела като принесе сина си Исаака на жертвеника? 22 Ти виждаш, че вярата действуваше заедно с делата му, и че от делата се усъвършенствува вярата.

„Авраам повярва в Бога. Откъде знаем, че е повярвал? Делата му свидетелстваха за характера на неговата вяра, а вярата му беше вменена за праведност.

Днес се нуждаем от вярата на Авраам, та светлината да пробие тъмнината, която се съгъстява около нас, възпира сладката слънчева светлина на Божията любов и подтиска духовния ни растеж... Всеки изпълнен дълг, всяка жертва, направена в името на Исус, носи извънредно голяма награда. В момента, когато изпълняваме своя дълг, Бог проговаря и ни дава Своето благословение.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 936.*

„Хората са оправдани чрез вяра, но съдени и възнаградени според делата си.“ *Знаменията на времето, 20 ноември 1884 г.*

„Христовата правда се състои в правилни действия и добри дела, произтичащи от чисти, неегоистични подбуди.“ *Свидетелства за Църквата, т. 3, с. 528.*

„Спазването на Божиите заповеди изисква от нас добри дела, себеотрицание, себепожертвувателност и посветеност за доброто на другите, не защото нашите добри дела могат да ни спасят, а защото със сигурност не можем да бъдем спасени без тях. След като сме направили всичко, на което сме способни, тогава следва да кажем: „Само сме изпълнили дълга си и нищо повече; в най-добрия случай сме просто безполезни слуги, недостойни и за най-малкото благоволение от страна на Бога.“ Христос трябва да бъде нашата правда и венецът на нашата радост.“ *Пак там, с. 526.*

4. ДУМИ НА НАСЪРЧЕНИЕ

а. Обяснете как примерът и моделът на Авраамовия живот следва да бъде отразен в нашия собствен живот като вярващи в Христос. Битие 26:5; Яков 2:23, 24.

Битие 26:5: Понеже Авраам послуша гласа Ми, и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми.

Яков 2:23, 24: И изпълни се писанието, което казва: „Авраам повярва в Бога; и това му се вмени за правда“; и се нарече Божий приятел. 24 Виждале, че чрез дела се оправдава човек, а не само чрез вяра.

„...добрите дела са плодовете на вярата. Когато Бог работи в сърцето и човек Му предава волята си, и Му сътрудничи, човекът започва да извършва в живота си това, което Бог изработва чрез Светия Дух отвътре в душата, и така настъпва хармония между целта на сърцето и ежедневните дела. Всеки грях трябва да бъде отхвърлен като омразното нещо, което е разпнало Господа на живота и славата. Вярващият трябва да напредва в опитност чрез непрекъснато вършене на Христовите дела. Именно чрез непрекъснато предаване на волята, чрез непрестанно послушание към Бога бива задържано благословието на оправданието.

Оправданите чрез вяра трябва да имат сърдечното желание да вървят по Господния път. Ако делата не съответстват на устната изповед, това е доказателство, че човекът не е оправдан чрез вяра. Яков казва: „Вярата действуваше заедно с делата му, и че от делата се усъвършенствува вярата“ (Яков 2:22).

Вярата, която не произвежда добри дела, не оправдава душата.”
Избрани вести, кн. 1, с. 397.

б. Защо всички, които днес свидетелстват на езичниците, могат да бъдат насърчени от цитирането на блудницата Рахав в числото на оправданите от Бога? Яков 2:25; Евреи 11:31.

Яков 2:25: Така също и блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, когато прие пратениците и ги изпрати бърже през друг път?

Евреи 11:31: *С вяра Раав блудницата не погина заедно с непокорните, като прие съгледателите с мир.*

„В безбожния град Ерихон една езичничка свидетелства: „Господ, вашият Бог, Той е Бог на небето горе и на земята долу“ (Ис. Нав. 2:11)... Стигналото

до нея по този начин знание за Йехова се оказва нейното спасение. Нейното обръщане към Бога не бе единствен случай на Божия милост към идолопоклонници, признаващи божествената Му власт.“ *Пророци и царе*, с. 369.

„Всички, които като ханаанката Рахав и моавката Рут се отвърщаха от идолопоклонничеството, за да се поклонят на истинския Бог, трябваше да се съединят с Неговия избран народ.“ *Притчи Христови*, с. 290.

„В нашите градове има да се извърши голямо дело. Полетата са узрели за жътвата. Ще бъдем търсени от всички посоки, защото покаяли се души и от християнските, и от езическите земи ще издигат гласовете си за помощ. Не трябва въобще, нито за миг, да позволявате на егото ви да се надига; единствената ви безопасност е да се доверявате на Бога.“ *Бюлетин на Генералната конференция*, 1 април 1895 г.

Четвъртък

7 ноември

5. КЛЮЧОВЕТЕ КЪМ ПОБЕДАТА

а. Обяснете как можем да имаме победа в Христос. Яков 2:26; 2 Петрово 1:3, 4.

Яков 2:26: *Защото, както тялото отделено от духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва.*

2 Петр. 1:3, 4: *Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; 4 чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света.*

„От съществено значение е да имате вяра в Исус и да вярвате, че сте спасени чрез Него. Има обаче опасност да застанете на позицията, която мнозина заемат, когато казват „Аз съм спасен“. Мнозина твърдят: „Трябва да вършите добри дела и ще живеете“, но никой, който е отделен от Христос не може да върши добри дела. Днес много хора заявяват: „Вярвай, само вярвай и живей“. Вярата и делата вървят заедно, вярването и вършенето са съчетани. Днес Господ не изисква по-малко от душата, отколкото изискваше от Адам в Рая преди грехопадението - съвършено послушание, неопетнена правда. Божието изискване под завета на благодатта е толкова всеобхватно, колкото бе и в Рая - хармония с Неговия закон, който е свят, праведен и добър... Нека никой не възприема така притяната за плътското сърце заблуда, че Бог ще приеме искреността, без значение каква е вярата, без значение колко несъвършен може да е животът. Бог изисква от

чадата Си съвършено послушание.

За да изпълним изискванията на закона, вярата ни трябва да се хване за Христовата правда и да я приеме като наша правда. Чрез връзка с Христос и приемане на правдата Му чрез вяра, можем да станем годни да вършим Божиите дела, да бъдем Христови съработници. Ако желаете да се носите по течението на злото и не сътрудничите на Небето за ограничаване на греха във вашето семейство и в църквата, така че в тях да навлезе вечната правда, вие нямате вяра. Вярата действа чрез любов и пречиства душата. Светият Дух работи в сърцето посредством вярата, за да създаде святост в него; но това не може да бъде направено, ако човекът не работи заедно с Христос... За да имаме Христовата правда, трябва ежедневно да бъдем преобразявани от влиянието на Духа, да бъдем участници в божественото естество." *Избрани вестии, кн. 1, с. 373, 374.*

Петък

8 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Какво трябва да осъзнавам за моето влияние върху другите, когато твърдя, че спазвам Божия закон?**
- 2. Какво изисква Небето от вярващите християни?**
- 3. Защо Авраам често е наричан отец на вярващите?**
- 4. Кой сред моите познати може да се окаже една новопокръстена Рахав?**
- 5. Как трябва да побеждавам в моята християнска опитност?**

Да се молим преди да говорим

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Научете ме, и аз ще млъкна; и покажете ми в що съм съгрешил“ (Йов 6:24).

„...а който не греша в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.“ Светлината, която озарява пътя ни, истината, която се представя на съвестта ни, ще осъди и унищожи душата или ще я освети и преобрази. Живеем твърде близо до края на благодатното време, за да се задоволяваме с една повърхностно извършена работа.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 308.*

Препоръчително четиво:

1) *Свидетелства за Църквата, т. 2:*

а) *гл. 5 „Говорене на зли неща“ (с. 50 -55 англ. изд.);*

б) *гл. 45 „Непокорен език“ (с. 314 -318 англ. изд.).*

2) *Свидетелства за Църквата, т. 5:*

а) *гл. 4 „Важно свидетелство“, от „Тези, които нямат особените черти на характера, на които други са подвластни...“ до „Всъщност, същите тези деца отдават или получават тайно такова внимание...“ (с. 55 -59 англ. изд.);*

б) *гл. 16 „Братска любов“, от „Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела...“ до края на главата (с. 175 -177, англ. изд.).*

Неделя

10 ноември

1. УКРОТЯВАНЕ НА НАШЕТО ЕГО

а. Какво трябва да имат предвид хората, които винаги се стараят да властват над другите? Яков 3:1; Марк 9:35.

Яков 3:1: Братя мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемат по-тежко осъждане.

Марка 9:35: И като седна, повика дванадесетте и каза им: Който иска да бъде пръв, ще бъде от всички последен и на всички служител.

„Бог държи всекиго отговорен за влиянието, което излъчва неговата собствена душа и въздейства върху душите на другите.“ *Съвети към родители, учители и ученици, с. 102.*

„Човешките същества са естествено егоцентрични и своеволни. Но егоизмът изчезва от живота на хората, усвояващи уроците, на които Хрис-

тос желае да ги научи. Те стават съучастници в божественото естество и Христос живее в тях. Те гледат на всички хора като на братя, със сходни стремежи, способности, изкушения и изпитания, жадуващи за съчувствие и нуждаещи се от помощ.

Не трябва никога да унижаваме друго човешко същество. Когато видим, че са допуснати грешки, трябва да сторим всичко по силите си, за да помогнем на сгрешилите, като им споделим собствения си опит - как когато самите ние сме правили сериозни грешки, тогава търпението и приятелството, добротата и помощта на нашите съработници са ни подкрепили с кураж и надежда." *Знаменията на времето, 11 май 1904 г.*

Понеделник

11 ноември

2.РАЗВИВАНЕ НА ПО-ДОБРО ОТНОШЕНИЕ

а. Какви остри упреци са запазени за хората, които са сурови към другите, а в същото време отказват да признаят собствените си грешки? Еклисиаст 7:20; Яков 3:2 (първа част).

***Еклисиаст 7:20:** Наистина няма праведен човек на земята, който да струва добро и да не греши.*

***Яков 3:2 (първа част):** Защото ние всички в много неща грешим...*

„Няма ли да забележите собствените си недостатъци и сами да облечете цялото всеоръжие на правдата? Не ще ли да бъдете също толкова бдителни и критични към собствения си дух, темперамент и думи, колкото и към тези на другите, та Бог да не бъде опозорен и Неговата истина погрешно представена? Ако бихте сторили това, то духовното ви прозрение значително ще се подобри. Истината, живото слово, ще бъде като огън, затворен в костите ви, който би проблеснал с отчетлива, безпогрешна яснота, представяйки Христос на света...

Не можа ли никой от онези, които направиха себе си на следователи, да не види накъде ги водят усилията им да властват над другите? Къде е ясното им духовно зрение? Защо те съумяха да различат тресчицата в окоото на брата си, докато в тяхното око стоеше цяла греда и не я забелязаха?" *Свидетелства към проповедници, с. 295, 296.*

б. Какво разкрива, че човек е достигнал някакво ниво на морално съвършенство и само по какъв начин е възможно това? Яков 3:2; 1 Коринтяни 13:5 (втора половина).

***Яков 3:2:** Защото ние всички в много неща грешим; а който не греша*

в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.

1 Коринт. 13:5 (втора половина): Не се раздражнява, не държи сметка за зло.

„Там, където непокорният език намира място да върши нечестивото си дело, радостта Господна не може да пребъдва.

Нека мнителните личности, които мислят и говорят зло за братята си, да помнят, че вършат черната работа на дявола. Нека всеки член на църквата работи със сериозна решителност и да моли Бога за помощ да излекува този свой заболял орган - езика. Нека всеки чувства, че е негов дълг и привилегия да подминава малките различия и грешки без коментар. Не преувеличавайте малките грешки, които някой извършва, а мислете за доброто, което е в него. Всеки път, когато се мисли за тези грешки и се говори за тях, те започват да нарастват. От мухата се прави слон. Резултатът е лоши чувства и липса на доверие между братята и сестрите.“ *Доклад от конференцията на Австралазийския съюз, 15 април 1903 г.*

„Направете завет с Бога, че ще внимавате добре на думите си. „...а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.“ (Яков 3:2). Не забравяйте, че отмъстителната реч никога не дава на човека усещането за победа. Оставете Христос да говори чрез вас. Не губете благословието, което идва, когато не се мисли зло.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 243.*

Вторник

12 ноември

3. КОРЕНЪТ НА НЕЩАТА

а. Опишете грешната посока, в която отиваме, когато таим негодувание и обяснете единствения начин да избегнем това. Евреи 12:15; Яков 3:3-5.

Евреи 12:15: *И внимавайте, да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, та да ви смуцава, и мнозинството да се зарази от него.*

Яков 3:3-5: *Ето, ние туряме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. 4 Ето, и корабите, ако и да са толкова големи, и се тласкат от силните ветрове, пак с твърде малко кормило се обръщат на където желае кормчията. 5 Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва!*

„Ти си подхранвала негодувание срещу своя съпруг и останалите, които

са се отнасяли зле с теб, но не си забелязала къде грешиш ти самата и даже си влошила нещата с погрешното си поведение. Духът ти е огорчен сещу тези, които са се отнасяли несправедливо с теб и чувствата ти намират отдушник в порицаването и критиката. Това донася моментно облекчение на обремененото ти сърце, но оставя дълготраен белег върху душата ти. Езикът е малък орган, но ти си упорствала в неправилната му употреба, докато не се е превърнал в пояждащ огън.

Всички тези неща застрашават духовния ти напредък. Но Бог вижда колко ти е трудно да бъдеш търпелива и прощаваща, знае как да съжали и да помогне. Той изисква от теб да реформираш живота си, да поправиш недостатъците си. Желает твоят твърд и неотстъпчив дух да бъде омекотен от Неговата благодат. Трябва да търсиш помощта на Бога, защото имаш нужда от мир и тишина, вместо от бури и раздори. Христовата религия изисква да бъдеш движена по-малко от импулси и повече от осветен разум и спокойна преценка.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 139.*

б. Какво трябва да осъзнаваме за думите, които изговаряме? Яков 3:6.

Яков 3:6: И езикът, тоя цял свят от нечестие, е огън. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкля.

„Думите ви ще изявят и делата ви ще разкрият къде е вашето съкровище.“ *Пак там, т. 1, с. 698, 699.*

„Сестра Ф. е движена от импулси, все намира вина у другите, и има да каже твърде много неща против братята и сестрите си. Такова поведение ще доведе до неразбории в която и да е църква.“ *Пак там, т. 2, с. 51.*

„Нека онези, за които е удоволствие да дирят клеветите и лъжите против Христовите слуги, помнят, че Бог е свидетел на техните постъпки. Клеветническият им език не осквернява бездушни съдове, а характеристиките на изкупените с Христовата кръв. Ръката, написала буквите върху стената на палата по време на Валтасаровия пир, държи точна сметка за всяка извършена неправда или гнет над Божия народ.“ *Пак там, т. 5, с. 244, 245.*

Сряда

13 ноември

4. ДАЖЕ И ДА ОТГОВАРЯ НА ФАКТИТЕ...

а. Какви силни призиви са отправени към нас във връзка с една опасно честа тенденция в наши дни? Псалм 15:1-3; 1 Коринтяни 13:6.

Псалом 15:1-3: Давидов псалом. Господи, кой ще обитава в Твоя ша-

тър? Кой ще живее в Твоя свет хълм? 2 Оня, който ходи незлобливо, който върши правда, и който говори истина от сърцето си; 3 който не одумва с езика си, нито струва зло на приятеля си, нито приема да хвърли укор против ближния си.

1 Коринт. 13:6: *Не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината.*

„За езика, който обича да пакости, за бързивия език, който казва: „Обвинявайте и аз ще го обвиня“ (по Еремия 20:10), ап. Яков заявява, че се запалва от пъкъла. Той разпръсква огнени главни навсякъде. Какво го е грижа разпространителя на клюки, че очерня невинния? Не спира злото си дело, макар да убива надеждата и куража на хората, които вече потъват под тежестта на товарите си. Интересува се само да задоволи своите скандалджийски наклонности. Дори изповядващите се за християни си затварят очите пред чистото, честното, благородното и прекрасното, а поддържат съмнителното и неприятното и го разгласяват сред хората.

Вие самите сте отворили вратите пред Сатана, за да влезе. Дали сте му почетно място на вашите събирания за разследване и инквизиция. Но не сте показали никакво уважение към превъзходството на един характер, изграждан с години на вярно посвещение. Ревнивите, отмъстителни езици са опетнили действията и мотивите на другите, така че да отговарят на собствените им идеи. Направили са черното да изглежда бяло, а бялото - черно. Укорени за изявенията си, някои са казали: „Вярно е.“ Но това признание оправдава ли вашето поведение? Не, не. Ако Бог вземеше всички обвинения, които биха могли наистина да бъдат отправени срещу вас, и направеше от тях бич, за да ви накаже, раните ви щяха да бъдат много повече и много по-дълбоки от онези, които сте нанесли на Брат _____. Дори фактите могат да бъдат изявени така, че да създават изопачено впечатление. Нямате право да събирате какъвто и да било слух или доклад срещу него и да го използвате, за да разрушите репутацията му и да унищожите неговата полезност. Ако Господ проявеше спрямо вас същия дух, който вие проявявате към вашия брат, щяхте да бъдете унищожени без милост. Нямате ли никакви угризения на съвестта? Опасявам се, че не. Още не е дошло времето това сатанинско омайване да загуби силата си. Ако Брат _____ беше всичко това, което вие представлявате, че е - за което аз зная, че той не е, пак вашето поведение би било несправедливо и неоправдано.

Когато без възражение слушаме упрек против наш брат, то ние се присъединяваме към този упрек... [Псалм 15:1-3 цитирано.]“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 57, 58.*

6. Колко от седемте гряха, посочени като мерзости Господу, се отнасят за нашето говорене? Притчи 6:16–19.

Притчи 6:16-19: Шест неща мрази Господ, даже седем са мерзост за душата Му: 17 Надменни очи, лъжлив език, ръце, които проливат невинна кръв, 18 сърце, което крои лоши замисли, нозе, които бърже тичат да вършат зло, 19 неверен свидетел, който говори лъжа, и оня, който сее раздори между братя.

5. НАРАНЯВАЩО ОРЪДИЕ

а. Как и защо трябва да избягваме твърде често срещания навик да се клюкарства? Йов 6:24; Притчи 11:13; 26:20–22.

Йов 6:24: *Научете ме, и аз ще млъкна; и покажете ми в що съм съгрешил.*

Притчи 11:13: *Одумникът обхожда и открива тайните, а верният духом потайва работата.*

Притчи 26:20-22: *Дето няма дърва огънят изгасва; и дето няма шепотник раздорът престава. 21 Както са въглища за жарта и дърва за огъня, така е и крамолникът, за да разпаля препирня. 22 Думите на шепотника са като сладки зальци и слизат вътре в корема.*

„Колко много одумване би било предотвратено, ако всеки помнеше, че този, който ни говори за грешките на други, при удобен случай ще говори на други за нашите грешки. Трябва да се стараем да имаме добри мисли за всички хора, особено за нашите братя и сестри, докато не бъдем принудени да мислим по друг начин. Не трябва прибързано да вярваме на лошите слухове. Те често са резултат от завист или недоразумение; или могат да произтичат от преувеличаване, или от частичното разкриване на факти. Веднъж допуснати, завистта и подозрителността ще се пръснат като семената на магарешки трън. Отклони ли се някой брат от пътя, това е моментът да проявиш истински интерес към него. Иди с любезност при него, моли се с него и за него, като помниш безкрайната цена, която Христос е платил за изкуплението му. По този начин можеш да спасиш една душа от смърт и да покриеш множество грехове.

Един поглед, една дума, даже интонацията на гласа, могат да се равняват на лъжа и да се забият като остра стрела в нечие сърце, нанасяйки неизлечима рана. Така върху някого, чрез когото Бог иска да извърши добро дело, може да се хвърли съмнение, укор, така че неговото влияние да се опетни и полезната му дейност да се осуети. Има животни, при които, когато някое от тях е наранено и падне, другите веднага се нахвърлят върху него и го разкъсват. Същият жесток дух се подхранва у някои мъже и

жени, наричащи се с името християни. Те проявяват фарисейска ревност да убиват с камъни други, по-малко виновни от тях самите. Има някои, които посочват чуждите грешки и неуспехи, с цел да отклонят вниманието от своите или да си спечелят признание на големи ревнители за Бога и за църквата.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 58, 59.*

„Времето, което толкова често е повече от пропиляно в безделни, лекомислени и злонамерени клюки, би следвало да се посвещава за по-висши и по-благородни цели.“ *Пак там, с. 176.*

Петък

15 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Защо трябва да овладявам склонността си да бъда своеволен и твърдоглав за всяко нещо?**
- 2. Назовете една жизненоважна черта на Христовия характер, която често бива пренебрегвана.**
- 3. Как гледа Бог, когато опетняваме репутацията на събратята си вярващи пред други хора?**
- 4. Какво е потребно да науча от Псалм 15 и защо това е важно?**
- 5. Как може да се окажа виновен в посяване на раздор между братята и защо трябва да прекратя това?**

Да подбирате за какво мислим

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Как можехте да говорите добро, като сте зли? Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата“ (Матей 12:34, втората половина).

„Моли се, преди да проговориш, и небесните ангели ще ти дойдат на помощ и ще отблъснат злите ангели, които биха те довели да опозориш Бога, да нанесеш укор на Неговото дело и да отслабиш собствената си душа.“
Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 82.

Препоръчително четиво: *Мисли от планината на блаженствата, глава „Не да осъждаме, а да поправяме“, от изречението „Самият израз „понеже ти, който съдиш, вършиш същото“, ни дава пълната големина на греха на оня, който дръзва да критикува и осъжда брата си“ до края на главата (с. 125 -129 англ. изд.).*

Неделя

17 ноември

1. ПРОТИВООТРОВАТА

а. Какво е Божието послание към нас, когато сме залети от речевите навици на злонамерени люде? Яков 3:7, 8; Евреи 10:38.

Яков 3:7, 8: *Защото всякакъв вид зверове, птици, гадини и морски животни се укротяват и укротени са били от човечеството; 8 но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова.*

Евреи 10:38: *А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми“.*

„Небесните ангели жалят Брат Дж., понеже е заобиколен от тъмнина. Ушите му почти непрекъснато чуват думи на неверие и мрак. Към него постоянно биват подхвърляни съмнения и въпроси. Езикът е една вселена от беззаконие. „Но езика никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова.“ Ако брат Дж. би се хванал по-здраво за Бога и би почувствал, че трябва да запази почтеността си пред Бога дори с цената на своя живот, той би получил сила отгоре. Ако той позволи вярата му да бъде повлияна от мрака и неверието, които го заобикалят - съмненията,

въпросите и многото приказки - той скоро ще се изпълни целият с тъмнина, съмнение и неверие и няма да има нито светлина, нито сила в истината.

Брат Дж. не бива да си въобразява, че като се стреми да направи компромис с приятелите си, които са озлобени срещу нашата вяра, ще му стане по-леко. Ако устоява с единствената цел да се покорява на Бога на всяка цена, той ще получи помощ и сила. Бог обича и съжалява брат Дж. Той знае всяка трудност, обезсърчение и язвителна реч, на които е изложен. Той е запознат с всичко това. Ако братът изостави неверието си и остане непоколебим в Бога, тогава вярата му ще бъде укрепена чрез упражняване.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 236, 237.*

Понеделник

18 ноември

2. ЕДИН СЕРИОЗЕН ВЪПРОС

а. Какво е записано за измамната и заядлива реч и защо трябва да се молим да удържим победа в тази област на живота? Псалм 5:8-10.

Псалом 5:8-10: Господи, води ме в правдата Си, поради неприятелите ми, направи пътя Си ясен пред мене. 9 Защото непоколебимост няма в устата ни на един от тях, сърцето им е същинско нечестие. Гроб отворен е гърлото им; с езика си ласкаят. 10 Имай ги за виновни, Боже; нека паднат в това, което сами са скроили; изрини ги поради многото им престъпления, защото са се повдигали против Тебе.

„Речта е един от великите дарове на Бог към човека. Езикът е малък орган, но думите, които оформя, озвучени чрез гласа, имат голяма сила. Господ заявява: „Езика никои човек не може да укроти“. Той е настройвал народ срещу народ и е ставал причина за избухването на битки и кръвопролития. Думите са запалвали огньовете, които трудно се гасят. Но те са донасяли и радост и веселие на много души. А когато се изричат думи, изпратени от Бога, защото Той казва: „Говори им Моите думи“, те често предизвикват скръб, водеща към покаяние.

Талантът на речта носи със себе си голяма отговорност. Трябва да се внимава с него, защото се явява могъща сила както за зло, така и за добро.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 3, с. 1142.*

„Когато си изкушавана да отпуснеш юздите на езика, този непокорен орган, о помни!, че записващият ангел регистрира всяка дума. Всичките ти думи са записани в книгата и освен ако не бъдат измити от кръвта на Христос, ще ги прочетеш отново. Сега записът ти на небето е опетнен. Искреното покаяние пред Бога ще бъде прието. Когато си на път да говориш

раздразнено, затвори устата си. Не изговаряй нито дума.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 82.*

б. Опишете как думите ни са просто продължение на нашите мисли и на това кои сме вътрешно. Еремия 17:9; Матей 12:33–37; 14:6 -8.

Еремия 17:9: Сърцето е измамливо повече от всичко, и е страшно болно; кой може да го познае?

Матей 12:33-37: Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му лош; защото от плода се познава дървото. 34 Рожби ехиднини! Как можяхте да говорите добро, като сте зли? Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. 35 Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща. 36 И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден. 37 Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш.

Матей 14:6-8: А когато настана рожденият ден на Ирода, Иродиадината дъщеря игра сред събраните и угоди на Ирода. 7 Затова той с клетва се обеща да ѝ даде каквото и да му поиска. 8 А тя, подучена от майка си, каза: Дай ми тука на блюдо главата на Иоана Кръстителя.

„Съдържанието на разговора разкрива какво е съкровището на сърцето. Евтините, общи приказки, думите на ласкателство, глупавото остроумие, изречено, за да предизвика смях - всички тези са артикули на Сатана и всички, които се отдават на такъв вид разговори, търгуват с неговите стоки. Хората, слушащи такива разговори попадат под влияние, подобно на оказаното върху Ирод, когато дъщерята на Иродиада танцува пред него. Тези неща са записани в небесните книги; и в последния велик ден те ще се явят в истинската им светлина пред виновните. Тогава всички ще разпознаят в тях подмамващите, заблуждаващи действия на дявола, за да ги поведе по широкия път и да ги въведе през широката порта, отворена за тяхна погибел.“ *Свидетелства към проповедници, с. 84, 85.*

Вторник

19 ноември

3. НЕОБХОДИМО Е ПЪЛНО ПОСВЕЩЕНИЕ

а. Защо би следвало да очакваме вярващите в настоящата истина да се придържат към принципите, които изповядват, когато говорят? Яков 3:9, 10. Какво предупреждение ни се дава, ако отстъпим в това отношение?

Яков 3:9, 10: *С него благославяме Господа и Отца, и с него кълнем човеците създадени по Божие подобие! 10 От същите уста излизат благословение и проклетия! Братя мои, не трябва това така да бъде.*

„Ако поддържате в себе си впечатлението, че Бог вижда и чува всичко, което правите и казвате, и води верен запис на всички ваши думи и действия и че ще трябва да ги срещнете един ден, тогава във всичко, което правите и казвате, ще се стремите да следвате наставленията на една просветена и будна съвест. Езикът ви ще бъде използван за слава на Бога и ще бъде източник на благословение за вас и за другите. Но ако се отделите от Бога, както сте правили до сега, внимавайте да не би езикът ви да се окаже изпълнен с безчестие и да ви донесе до страшното осъждане; защото души ще бъдат изгубени заради вас.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 244.*

б. Коя молитва може да ни помага да мислим и говорим според принципите, които изповядваме? Псалм 86:11.

Псалом 86:11: *Научи ме, Господи, пътя Си, и ще ходя в истината Ти; дай ми да се страхувам от името Ти с неразделено сърце.*

„Ако получателят на библиейско знание не промени навиците или практиките си, за да съответстват на получената светлина на истината, тогава какво? Духът воюва срещу плътта и плътта срещу духа; и едното от тях трябва да победи. Ако истината осветява душата, грехът бива мразен и отбягван, защото Христос бива приет като почетен гост. Но Христос не може да споделя разделено сърце; грехът и Исус никога не могат да съжителстват заедно.“ *Свидетелства към проповедници, с. 160.*

„Винаги бди и се моли. Посвети се безрезервно на Господа и тогава няма да ти е трудно да Му служиш. Сърцето ти е раздвоено. Това е причината, поради която те обгръща тъмнината, вместо светлината. Сега излиза и се разнася последната вест на милост. Тя е знак за дълготърпението и състраданието на Бога. Ела, е поканата, която сега се дава. Ела, защото вече всичко е готово. Това е последното призоваване на милостта. След нея ще дойде отмъщението на един оскърбен Бог.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 225.*

„Хората, които ще устоят днес са всеотдайните, решителни мъже и жени. Христос пресея последователите Си отново и отново, докато по едно време не останаха само единадесет и няколко верни жени, които да положат основата на християнската църква. Има такива, които ще се отдръпнат, когато бремето трябва да бъде понесено, обаче когато църквата е възпламенена по дух, те улавят ентузиазма, пеят и викат, стават възторжени; но, наблюдавайте ги. Когато пламенността изчезне, само няколко верни Ха-

левовци ще излязат на преден план и ще се покажат непоколебим в принципа. Тези хора са солта, която не губи силата си.” *Пак там, т. 5, с. 130.*

Сряда

20 ноември

4. ВОДА ОТ ЧИСТИЯ ИЗВОР

а. Кой принцип разкрива, че само сърце, обновено от Божията благодат, може да доведе до последователни действия? Яков 3:11, 12. Дайте няколко практически примера.

Яков 3:11, 12: Изворът пуца ли от същото отверстие сладка и горчива вода? 12 Възможно ли е, братя мои смоковницата да роди маслини, или лозата смокини? Така също не може солена вода да дава сладка.

„Чисто и спретнато облекло и чистота в цялото жилище трябва стриктно да се съблюдава от пазителите на съботата, на които хората гледат като на нещо странно и постоянно ги следят за грешки и слабости. Влиянието им трябва да бъде свято. Свещените истини, които изповядваме, никога няма да доведат човека до деградация и да го направят вулгарен, груб и небрежен към собствената личност и разхвърлян в дома му. Ако човекът, който приеме истината, е немарлив в навиците си, тя го извисява и изработва в него една цялостна реформа. Ако истината няма този ефект, това означава, че човекът не е изпитал нейната спасителна сила. Небрежното и безредно облекло не е признак на смирение. Тук някои заблуждават себе си. Животът, делата, думите ще разкрият дали личността притежава истинско смирение, а облеклото ще съответства на проявените плодове. Чистият извор не може да изпуска и сладка, и горчива вода. Очистете извора и потоците ще бъдат чисти. Божият дом често бива оскверняван от децата на пазителите на съботата. Техните родители им позволяват да тичат из помещенията, да играят, да говорят, да привличат вниманието на хората и да проявяват злия си нрав по време на богослуженията, за които са се събрали. Видях, че в събранието на светиите трябва да царува свята тишина. Но мястото, в което се събират Божиите люде често е обърнато в съвършен вавилон - едно място на бъркотия и безредие. Това не е угодно на Бога. Ако родителите не могат да се справят и да контролират децата си по времето на срещите, то на Бога би било по-угодно те да си останат у дома със своите непокорни деца. По-добре да пропуснат събиранията, отколкото да дразнят много хора и така богослуженията да бъдат провалени за всички. Ако родителите оставят децата си безконтролни и непокорни у дома, те няма да могат да ги овладеят по време на събиране. Кой трябва да бъде потърпевшият в такъв случай? Родителите, разбира се. Те не

трябва да се чувстват засегнати, ако другите не желаят мирът им да бъде нарушаван, когато се срещат за поклонение на Бога.

Родители, вие трябва да бъдете потърпевшите в такива случаи, за да може това да ви накара да прозрете и да изпълните пренебрегнатия си дълг. Ако довеждате децата си в Божия дом, те трябва да бъдат наказани да разберат, че се намират на мястото, където Бог се среща с Неговия народ. Сред пазителите на съботата не се наблюдава ред в това отношение, какъвто има в номиналните църкви. Родители, вие имате работа за вършене. Обуздавайте децата си у дома, за да сте в състояние да ги овладеете и в Божия дом." *Духовни дарби, т. 2, с. 288, 289.*

Четвъртък

21 ноември

5. НАДАРЕНИ С МЪДРОСТ И ЗНАНИЕ

а. Защо всеки от нас трябва да изследва собственото си отношение в посока отвътре навън - в сърцето, думите и постъпките си? 2 Коринтяни 13:5.

2 Коринт. 13:5: *Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли че Христос е във вас, освен ако сте порицани?*

„Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си...“ (2 Коринтяни 13:5). Щателно се анализирайте в характера, нрава, мислите, думите, наклонностите, целите и делата. Как можем да молим разумно за нещата, от които се нуждаем, освен ако не докажем чрез Свещеното писание състоянието на нашето духовно здраве?" *Избрани вестни, кн. 1, с. 89.*

„Братя и сестри, как използвате дарбата на речта? Научили ли сте се така да контролирате езика си, че той винаги да се покорява на повелите на просветената съвест и святите чувства? Вашите разговори свободни ли са от лекомислие, гордост и злоба, измама и нечистота? Стоите ли без хитрост и измама пред Бога? Думите упражняват забележителна сила. Сатана ще се постарее, ако е възможно, да държи езика ви активен в негова служба. Ние не можем с наши сили да контролираме този непокорен орган на тялото. Божествената благодат е единствената ни надежда.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 175.*

„Човек, който безрезервно се оставя под ръководството на Божия Дух, ще открие, че умът му се развива и умствените му способности се разширяват. Той бива обучаван в служба на Бога, която не е едностранна и неадекватна, развиваща едностранчив характер, а води до симетрия и пълнота. Слабостите, проявяващи се в колеблива воля и безсилен характер,

биват победени, тъй като непрекъснатото посвещение и благочестие довеждат човека до такава тясна връзка с Христос, че той получава Неговия ум. Той става едно с Христос и придобива здрави и непоклатими принципи. Възприятията му са бистри и той проявява онази мъдрост, която слиза от Бога.” *Избрани вести, кн. 1, с. 338.*

Петък

22 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как следва да реагирам, когато се окажа в токсичен разговор?
2. Какво всъщност разкриват нещата, които хората говорят?
3. Пояснете битката, която бушува в човешкия ум и как може тя да бъде спечелена.
4. Кои мои навици/тенденции може би отразяват сърце със замърсени водни извори?
5. Как и защо трябва да бъде преобразен моят начин на говорене?

Кротостта на мъдростта

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта“ (Яков 3:13).

„Нашият Спасител предизвикваше страхопочитание у хората със Своята чистота и възвишен морал, докато Неговата любов и нежно състрадание ги въодушевяваха. Най-бедните и най-смирените не се бояха да се отидат при Него.“ *Служители на евангелието (1892), с. 261.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 5, гл. 16 „Братска любов“ (с. 167 -177 англ. изд.).*

Неделя

24 ноември

1. ИЗКРИВЕНА „ПРОНИЦАТЕЛНОСТ“

а. От какво сериозно зло трябва строго да се пазим и защо? Яков 3:14, 15.

Яков 3:14, 15: *Но ако в сърцето си имате горчива завист и крамоличество, не се хвалете и не лъжете против истината. 15 Това не е мъдрост, която слиза от горе, но е земна, животинска, бесовска.*

„Онзи, който отваря сърцето си за сатанинските внушения, като вярва на злите догадки и подхранва ревност, често погрешно тълкува това свое зломислие, назовавайки го специална предвидливост, способност за разграничаване или проницателност при откриването на вина и проумяването на злите мотиви на другите. Той си мисли, че му е даден скъпоценен дар и се отделя от братята, именно с които трябва да бъде в хармония; качва се на съдийския престол и си затваря сърцето срещу онзи, за когото предполага, че е в заблуда, сякаш самият той не може дъбде изкушаван. Исус се отделя от такъв човек и го оставя да ходи в искрите на собствения му огън.

Нека никой от вас не се хвали повече срещу истината, като заявява, че този дух се явява необходима последица при вярно отнасяне към съгрешилите и заставане в защита на истината. Такава мъдрост има немалко почитатели, но е много измамна и вредна. Тя не идва отгоре, а е плод на необновеното сърце. Нейният автор е самият Сатана. Нека никой обвини-

тел на другите да не си приписва духовна проникателност; защото по този начин той облича качествата на Сатана в одеждите на правдата. Призовавам ви, братя мои, да очистите храма на душата си от всички тези неща, които го оскверняват, защото това са горчиви корени.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 936, 937.*

Понеделник

25 ноември

2. ТОКСИЧНО ПОВЕДЕНИЕ

а. Опишете неизбежния резултат от завистта и раздорите. Яков 3:16.

Яков 3:16: Защото, гдето има завист и крамолничество, там има бъркотия и всякакво лошо нещо.

„Един човек в институция или в църква, който пуска на свобода неприятните си мисли, като говори зло за братята, може да разпали най-лошите страсти на човешкото сърце и да разпространи кваса на злото, който ще работи във всички, влизащи в контакт с него. По такъв начин врагът на всяка правда печели победа. Резултатът от неговото дело е обезсилване молитвата на Спасителя за Неговите ученици да бъдат едно, както Той е едно с Отца.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 937.*

б. Как трябва да се държим с другите, въпреки човешките наклонности, подстрекавани от врага на душите ни? Йоан 13:34.

Йоан 13:34: Нова заповед ви давам, да се любите един друго; както аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друго.

„Съдиш отделни хора и коментираш постъпките и маниерите им, без да разбираш тяхното становище или работа. Разглеждаш нещата от твоята гледна точка и след това си готов да поставяш под въпрос или да осъждаш тяхното поведение, без да разгледаш проблема искрено и балансирано. Ти не познаваш задълженията на другите и не трябва да се чувстваш отговорен за техните действия. Върши своите задължения и остави хората на Господа. Бъди търпелив, запазвай мира и спокойствието на ума си и бъди благодарен...

Ти си изключително чувствителен и ако се каже дума в противовес на нещо, към което ти се стремиш, се чувстваш наранен. Имаш усещането, че те обвиняват и трябва да се отбраняваш, да запазиш живота си. В големите усилия да запазиш живота си, ти го губиш. Има една

работа, която трябва да извършиш - да умреш за егото си, за собственото „аз“ и да възпиташ в себе си дух на въздържаност и търпение.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 424.*

„Онези, които се критикуват и осъждат един друг, нарушават Божиите заповеди и оскърбяват Бога. Те не обичат нито Бога, нито ближните си. Братя и сестри, нека отстраним боклука на критиката, подозренията и оплакванията един от друг, и да не бъдем толкова чувствителни и раздразнителни. Някои са толкова чувствителни, че с тях не може да се говори. По-скоро бъдете много чувствителни по отношение на това какво означава да спазвате Божия закон и дали вие спазвате, или нарушавате закона. По този въпрос иска Бог да бъдем чувствителни.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 937.*

Вторник

26 ноември

3. СПРАВЯНЕ С РАЗОЧАРОВАНИЯТА

а. Какво е написано за онези, които обичат Божия закон? Псалм 119:165.

Пс. 119:165: Много мир имат ония, които обичат Твоя закон, и за тях няма спънки та да се препъват.

„Преодолей идеята, че те манипулират, че си онеправдан и някой иска да те притеснява, или да ти вреди. Гледаш неправилно на нещата. Сатана те подвежда да получаваш изопачена представа за всичко това.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 424.*

„Светът обича греха и мрази правдата и това беше причината за неговото враждебно отношение към Исус. Всички, които отхвърлят Исусовата безгранична любов, ще намират учението на християнството за смущаващо. Светлината на Христос разпръсква мрака, който покрива техните грехове и разкрива нуждата от промяна. Докато поддаващите се на влиянието на Светия Дух започват война със себе си, хората, които се държат за греха, воюват срещу истината и нейните представители.

Така се създава борба и Христовите последователи са обвинявани, че създават смутове сред народа. Близостта им с Бога е това, което предизвиква омразата на света. Те понасят укора за Христос и ходят по пътя, извървян от най-благородните на земята. Гоненията се посрещат с радост, а не с мъка. Всяко огнено изпитание е Божие средство за тяхното пречистване. То ги прави годни за делото им на Божии съработници. Всеки конфликт има своето място във великата битка за правда; всеки конфликт ще допринесе за радостта от окончателната им победа. Като знаят това,

изпитването на тяхната вяра и търпение ще бъде приемано с радост, а не със страх и стремеж да бъде избегнато.“ *Копнежът на вековете*, с. 306.

б. Какво трябва да помним, даже когато към нас наистина се отнасят несправедливо? Матей 5:11, 12, 41; 1 Петрово 4:12–15.

Матей 5:11, 12, 41: *Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене; 12 радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас. 41 Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две.*

1 Петрово 4:12-15: *Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; 13 но радвайте се за гдето с това вие имате общение в страданията на Христа, за да се зарадвате премного и когато се яви Неговата слава. 14 Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас [откъм тях се хули, а откъм вас се прославя]. 15 Никой от вас да не страда като убиец, или крадец, или злодеец, или като такъв, който се бърка в чужди работи.*

„Онзи, Който е божественият Глава на църквата, най-могъщият от победителите, би искал да насочи вниманието на последователите Си към Своя живот и труд, към Своето себеотрицание, борби и страдания; че Той е изпитал върху Си отношението на надменност, на отхвърляне и присмех, презрение, обиди, подигравки, лъжа. Той иска да насочи погледа им нагоре по пътя към Голгота, към сцената на разпятието - за да бъдат насърчени да продължават към прицелната точка за наградата, която ще получи победителят. Победата се осигурява чрез вяра и послушание. Нека отнесем думите на Христос лично към себе си.“ *Ривю енд хералд*, 24 юли 1888 г.

Сряда

27 ноември

4. МЪДРОСТ ОТГОРЕ

а. Какво е най-важното качество на мъдростта, идваща от Небето, и защо това е от съществено значение за нас? Яков 3:17 (първа част); Матей 5:8.

Яков 3:17 (първа част): *Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста.*

Матей 5:8: *Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.*

„В Божия град няма да влезе нищо, което е нечисто; всички, които искат да обитават там, трябва да станат още тук на земята с чисти сърца. Който се поучава от Христа, ще проявява нарастващо отвращение от нетактичното поведение, от неподобаващите изрази и скверни мисли. Когато Христос обитава в сърцето, мисълта ще бъде чиста и облагородена.

Но Исусовите думи: „Блажени чистите по сърце” имат едно по-дълбоко значение - не само чисти в смисъла, който светът разбира под „чистота” - свободни от всичко плътско, от всяка похот, но верни в най-скритите подбуждения на душата, освободени от гордост и себелюбие, смирени, неегоистични, като децата.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 24, 25.*

б. Обяснете върху какво трябва да бъде съсредоточено вниманието ни при подготовката ни за посрещането на Христос. 1 Йоаново 3:2, 3.

1 Йоаново 3:2, 3: Възлюбени, сега сме Божи чада, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е. 3 И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както е Той чист.

„В нашата всекидневна опитност ние забелязваме Неговата [Божията] доброта и състрадание към нас в проявленията на Неговото провидение. Разпознаваме Го в характера на Неговия Син. Светият Дух взима истината относно Бога и Оня, Когото Той е проводил и я разкрива пред разума и сърцето ни. Чистите по сърце виждат Бога по един нов и скъп за тях начин, като техен Изкупител и познали чистотата и красотата на Неговия характер, жадуват да отразяват Неговия образ. Те гледат на Него като на Баща, Който копнее да прегърне Своя разкаял се син, и сърцата им са изпълнени с неизказана радост и ликуване.

Чистите по сърце познават Твореца по делата на Неговата мощна десница, в природните красоти, които изпълват вселената; а в Неговото написано слово те още по-ясно четат откровенията на Неговата милост, доброта и благодат. Истините, които са прикрити от мъдрите и умните, са открити на простодушните. Красивото и благородното в истината, което светските мъдrecи не могат да познаят, се разкрива все повече на ония, които изпитват детинско желание да познаят и да изпълняват волята Божия. Ние разпознаваме истината, като ставаме съучастници в Божествената природа.

За времето, което Бог им е отредил на този свят, чистите по сърце живеят, сякаш се намират във видимото присъствие на Бога.” *Пак там, с. 26, 27.*

5. ДРУГИ ВАЖНИ КАЧЕСТВА

а. Назовете следващите пет качества на мъдростта, родена от Небето (след чистотата), без които нашето влияние бива помрачено. Яков 3:17 (средна част).

Яков 3:17 (средна част): После миролюбива, кротка, умолима, пълна с милост и добри плодове.

„Ти се нуждаеш от добротата, учтивостта, кротостта и смирението на Христос. В теб има много ценни качества, които могат да бъдат усъвършенствани за най-висша служба, ако бъдат посветени на Бога. Нужно е да чувстваш необходимостта да се отнасяш към братята си с доброта и учтивост, а не грубо и сурово. Ти не осъзнаваш вредата, която нанасяш с острото си и властно отношение към тях. Служителите от вашата Конференция са обезсърчени, губят смелостта, която биха могли да имат, ако ти се отнасяше към тях с уважение, доброта, повече доверие и любов. Твоите маниери са отдалечили сърцата на братята ти от теб, така че съветът ти не им е повлиял особено за добро.“ *Християнско водителство, с. 6, 7.*

„Ако очакванията ти не се осъществят, ще има опасност да се обезсърчиш, да станеш неспокоен и да пожелаеш промяна. Трябва да отбягваш склонността да порицаваш и да се налагаш. Пази се от всичко, което дори наподобява духа на осъждане. За Бога не е приятно този дух да се намира в когото и да е от служителите Му с дълъг опит. Подходящо е за младежа, ако е надарен със смирение и вътрешна украса, да проявява усърдие и ревност, но когато прибързаното усърдие и духът на изобличение се проявят от млад човек, който има само неколкогодишен опит, това е крайно неуместно и отблъскващо. Нищо друго не може така скоро да унищожи влиянието му. Нежността, добротата, снизхождението, дълготърпението, устойчивостта към провокации, понасянето на всичко, надеждата във всичко, издържането на всичко - това са плодовете, растящи върху скъпоценното дърво на любовта, чийто растеж идва от небето. Ако бъде подхранвано, това дърво ще се окаже вечно зелено. Клоните му няма да изсъхват, листата му няма да повяхват. То е безсмъртно, вечно, постоянно напоявано от небесната роса.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 134, 135.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. В какви ситуации се изкушавам да съдя мотивите на другите хора и да наричам това духовна проникателност?
2. Как навикът да критикуваме другите нарушава Божиите заповеди?
3. Какво би трябвало да си спомня, когато срещу мен бива насочено токсично поведение?
4. Какво означава да бъдем „чисти по сърце“?
5. Как мога да стана по-приветлив към хората, по-отзивчив, така че те да не се притесняват да ме помолят за нещо?

Дарби от първата събота за централа за Колумбийската уния

Колумбия е държава в Южна Америка, имаща към момента население от над 51 милиона жители. Производствата, които се развиват в нея, включват нефтена промишленост, текстил, строителство, селско стопанство, банково дело и услуги. 73% от населението са католици, 9,1% изповядват нехристиянски религии, 6,9% са евангелисти, 6,5% са нерелигиозни, 2,9% са протестанти, а 0,9% се заявяват като атеисти. Тази ситуация представлява голямо предизвикателство за Божията църква тук.

Третата ангелска вест пристигна в Колумбия през 60-те години на миналия век, когато нацията беше морално опустошена поради гражданската война. Посред размириците, през които преминаваше страната, църквата успя да достигне членска маса от около 100 души до 1971 г., когато църквата бе официално регистрирана. В онези дни служителите бяха малко, но никога не им липсваше кураж и жар да отдадат всичко за делото, което обичаха. Винаги ще бъдем благодарни за подкрепата на пасторите и проповедниците, които, напускайки своите страни и удобства, дойдоха с радост да подкрепят работата в Колумбия и се посветиха с цялото си сърце на разпространението на вестта тук.

По Божията милост, през 2006 г. беше организирана Колумбийската уния и днес тя има три полета. Седалището на Унията се намира в селския район на община Барбоса, Сантандер.

За да можем да служим на нашите братя и на душите, които все повече се интересуват от истината, виждаме спешна нужда от разширяване на базата, която сега съществува. Понастоящем разполагаме с ферма, в която функционират нашите офиси, мисионерско училище и мултимедиен отдел. Тук също така провеждаме конференции, семинари и духовни лагери за нашите членове и за тези, които наскоро са проявили интерес към вестта.

В този имот вече е създадена част от инфраструктурата, в момента се изграждат допълнителни съоръжения, но не ни достигат ресурси, за да ги довършим. Ето защо се обръщаме към щедростта на нашето църковно семейство по света. Подкрепата на вашите щедри дарения ще ни позволи да имаме по-подходяща база, за да послужим на душите, които са гладни за познанието на Господа.

Благодарим изключително много за вашия принос. Само вечността ще може да разкрие доброто, което са сторили вашите дарения.

Вашият братя и сестри от Колумбийската уния

Преодоляване на проблема с нашето отношение

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И тъй, покорявайте се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас“ (Яков 4:7).

„Любовта към чистата, освещаваща истина, любовта към скъпия Изкупител ще олекотят усилията ни да победим.“ *Свидетелства за Църквата, том 4, стр. 38.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 3, гл. 4 „Интимно приятелство със светски хора“ (с. 39-47 англ. изд.).*

Неделя

1 декември

1. БЕЗКОРИСТНО СПРАВЕДЛИВИ

а. Посочете последните две качества, споменати в списъка на мъдростта, родена от Небето. Яков 3:17 (последна част).

Яков 3:17 (последна част): *примирителна, нелицемерна.*

„Апостол Юда казва: „И към едни, които са в съмнение, бивайте милостиви.“ Тази милост не бива да се проявява в дух на фаворизиране. Не трябва да се допускат и никакви внушения като: „Ако ти помогнеш на мен, аз ще помогна на теб“. Това е неосветена, светска политика, която не е угодна на Бога. Това означава да се правят услуги и да се оказва уважение заради печалба. Това е демонстрация на пристрастие към определени хора с цел да си осигурим някакво предимство чрез тях. Това е търсене на тяхното благоразположение чрез угодничество, за да бъдем оценени по-високо от други, които са точно толкова ценни, колкото и ние.“ *Свидетелства за Църквата, т. 4, с. 221, 222.*

„Бог не е доволен от ленивата работа, която се върши в църквите. Той очаква от Своите настойници да бъдат честни и верни при изобличаването и поправлението. Те трябва да отстраняват грешното според правилото, което Бог е дал в Словото Си, а не според собствените си идеи и импулси. Не трябва да се използват груби маниери, нито да става това по един несправедлив, прибързан, импулсивен начин. Положените усилия за очистване на църквата от морална нечистота трябва да се извършват по

Божия начин. Не трябва да има никакво пристрастие, никакво лицемерие. Не трябва да има любимци, чиито грехове се считат за по-малко грешни от тези на другите. О, колко много се нуждаем всички от кръщението на Светия Дух. Тогава винаги ще работим с Христовия ум, с доброта, състрадание и съчувствие, показвайки любов към грешника, докато в същото време мразим греха със свършена омраза.“ *Материали на Елън Г. Уайт от 1888 г., с. 144.*

Понеделник

2 декември

2. ДА БЪДЕМ ВЕРНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ХРИСТОС

а. Кой е единственият начин речта ни да представя Христос както трябва? Яков 3:18.

Яков 3:18: *А плодът на правдата се сее с мир от миротворците.*

„Възможно е с устните си да изповядваме Христос, но с делата си да се отричаме от Него. Проявените в живота плодове на Духа представляват едно изповядване на Христос. Ако сме изоставили всичко заради Христос, животът ни ще бъде смирен, разговорите ни ще бъдат за небето, поведението ни - безукорно. Мощното, очистващо влияние на истината в душата, както и изявения в живота Христов характер, са изповядване на Христос. Ако думите на вечния живот са посети в сърцата ни, плодът е правда и мир. Можем да се отричаме от Христос в практиката си чрез подхранване на любов към удоволствията и лесния живот, или любов към егото си, като използваме подигравки и шеги и като търсим почести от света. Можем да се отричаме от Него с външния си вид чрез съобразяване със света, чрез горделив поглед или скъпи дрехи. Само с непрекъснатата бдителност, постоянство и почти непрестанна молитва ще можем да изявим в живота си Христовия характер или освещаващото влияние на истината. Мнозина прогонват Христос от семействата си като проявяват дух на нетърпение и раздражителност. Такива хора имат какво да преодоляват в това отношение.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 303, 304.*

б. Кои често срещани човешки наклонности, с които е изпъстрено ежедневието ни, трябва наистина да бъдат преодолявани и защо? Яков 4:1-3.

Яков 4:1-3: *Отгде произлизат боеве, и отгде крамоли, между вас? Не от там ли, от вашите сласти, които воюват в телесните ви части? 2 Пожелавате, но нямате; ревнувате и завидвате, но не можете да полу-*

чете; карате се и се биете; но нямате, защото не просите. 3 Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сладките си.

„Тъжно е човек да е недоволен от заобикалящата го среда или от обстоятелствата, които са ни поставили там, където задълженията ни изглеждат скромни и маловажни. Не ти харесва домашната и скромната работа, тя те кара да сбъдеш неспокойна, нервна и недоволна. Всичко това произлиза от егоизъм...

Така наречените християни, които постоянно хленчат и се оплакват, и сякаш смятат, че щастието и радостното изражение на лицето са грях, не са познали същността на религията.” *Пак там, т. 3, с. 334.*

„Ако от време на време изядам двойно количество храна, само защото е вкусна, как бих могла да коленича и да помоля Бога да ми помогне в писането, след като нямам бистър ум в резултат на лакомията? Бих ли могла да помоля Бога да се погрижи за това неразумно натоварване на стомаха ми? Това би Го обезславilo. Все едно да поискам да угаждам на страстите си. Сега ям точно толкова, колкото смятам за правилно и така вече мога да Го помоля да ми даде сила да извърша възложената ми от Него работа.” *Пак там, т. 2, с. 373, 374.*

„Когато Христовата религия управлява в сърцето, съвестта е спокойна и царуват мир и щастие; може да те обкръжават смут и грижи, но в душата ти е светло.” *Пак там, т. 4, с. 47.*

Вторник

3 декември

3. ИЗБЯГВАНЕ НА ЧЕСТО СРЕЩАНИ ПРИМКИ

а. Кой ключов принцип е от жизненоважно значение и разграничава една истинска връзка с Христос от само повърхностната, номинална вяра? Яков 4:4.

Яков 4:4: Прелюбодейци! Не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй, който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога.

„Хората, които започват християнския си живот половинчато, накрая ще се намерят включени на страната на врага, независимо от първоначалните им намерения. А да бъдеш вероотстъпник, предател на Божието дело, е нещо по-сериозно от смъртта, защото означава загубата на вечния живот.

Мъжете и жените, които са с раздвоено сърце са най-добрите съюзници на Сатана. Каквото и добро мнение да имат за себе си, те са двуличници. Всички, които са верни на Бога и на истината, трябва твърдо да отстояват

правото, защото е право. Да се впрегнеш заедно с тези, които не са посветени, и при все това да останеш верен на истината, е просто невъзможно. Не можем да се обединяваме с онези, които служат на себе си, които работят по светски планове, и в същото време да не изгубим връзката си с небесния Съветник. Може да успеем да се избавим от примката на врага, но вече ще сме засегнати и наранени, и духовната ни опитност ще бъде възпрепятствана." *Ривю енд хералд*, 19 април 1898 г.

б. Защо трябва решително да изкореняваме всяка склонност към завист? Яков 4:5, 6.

Яков 4:5, 6: *Или мислите, че без нужда казва писанието, че Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас? 6 Но Той дава една по-голяма благодат; затова казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат“.*

„Голям недостатък на Сауловия характер бе любовта към похвалите. Тази черта имаше решително влияние върху действията и мислите му. Той правеше всичко със стремеж да получи похвала и да издигне себе си. Критерият му за правда и неправда бе нисшият критерий на народната похвала. Никой човек не е в безопасност, когато живее, за да угажда на човеци, а не търси първо Божието одобрение.“ *Патриарси и пророци*, с. 650.

„Именно завистта направи Саул окаян и заплашваше скромния подажник на неговия трон. Колко неизброими беди е причинила в нашия свят тази зла черта на характера! Същата омраза, която изпълваше сърцето на Саул, бе подбудила и сърцето на Каин против брат му Авел, защото делата на Авел бяха праведни и Бог го почете, а Каиновите дела бяха зли и Господ не можа да го благослови. Завистта е източник на гордост и ако се поддържа в сърцето, ще доведе до омраза и възможно отмъщение, и убийство.“ *Пак там*, с. 651.

„Послушанието, любовта и благодарността към Бога запазват слънцето в сърцето ти, дори денят да е доста облачен. Себеотрицанието и Христовият кръст са пред теб. Ще вдигнеш ли кръста си?“ *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 47.

Сряда

4 декември

4. ПОВИШЕНО ВНИМАНИЕ И СЕБЕПРЕДАВАНЕ

а. Кой съществен фактор ни осигурява истинска, трайна победа в Христос? Яков 4:7.

Яков 4:7: *И тъй, покорявайте се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас.*

„Някои чувстват нуждата си от изкупление и като признават тази нужда и желанието да променят сърцето си, започват да се борят. Да се открекат от собствената воля, а вероятно и от любими техни обекти на внимание и цели, изисква усилия, които мнозина се колебаят да положат и се отдръпват назад. И все пак тази битка трябва да се води от всяко едно сърце, което е истински обърнато във вярата. Трябва да воюваме срещу изкушенията отвън и отвътре. Трябва да спечелим победата над себе си, да разпънем чувствата и страстите; и тогава ще започне единството на душата с Христос. Както сухата и явно безжизнена клонка бива присадена на живото дърво, така можем и ние да станем живи клони на Истинската Лоза. И плодът, който бе роден от Христос, ще бъде роден от всички Негови последователи. След като се формира този съюз, той може да се запази единствено чрез постоянни, сериозни, мъчителни усилия. Христос прилага силата Си, за да съхрани и запази тази свещена връзка. Зависимият, безпомощен грешник трябва да извърши своя дял с неуморна енергия, иначе Сатана чрез жестоката си лукава сила ще го отдели от Христос.

Всеки християнин трябва постоянно да стои нащрек, като наблюдава всеки подход към душата, където Сатана би могъл да намери достъп. Той трябва да се моли за Божествена помощ и в същото време да се противопоставя решително на всяка склонност към грях. Чрез кураж, вяра и упорит труд, може да победи. Но нека помни, че за да спечели победата, Христос трябва да пребъдва в него и той в Христос.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 47.*

б. Как Павел повтаря обяснението на Яков относно духовната жизненост в християнския живот? Римляни 6:6-11.

Рим. 6:6-11: *като знаем това, че нашето старо естество бе различно с Него, за да се унищожи тялото на греха, та да не робуваме вече на греха. 7 Защото, който е умрял, той е оправдан от греха. 8 Но ако сме умрели с Христа, вярваме, че ще и да живеем с Него, 9 знаейки, че Христос, като биде възкресен от мъртвите, не умира вече; смъртта няма вече власт над Него. 10 Защото, смъртта, с която умря, Той умря за греха веднъж завинаги; а животът, който живее, живее го за Бога. 11 Така и вие считайте себе си за мъртви към греха, а живи към Бога в Христа Исуса.*

„Светското мислене, егоизмът и алчността разяждат духовността и живота на Божия народ.“ *Пак там, т. 1, с. 141.*

„Нуждаем се от много по-устойчива вяра и по-пламенно посвещение. Имаме нужда да умрем за себе си и в ума и сърцето си грижливо да съх-

раняваме благоговееща любов към нашия Спасител. Когато потърсим Господа с цялото си сърце, ще Го намерим и сърцата ни ще бъдат запалени от Неговата любов. „Азът“ ни ще спре да има значение за нас, а Исус ще бъде все во все за душата...

Трябва да се приближаваме до Бога. Трябва да работим заедно с Него, в противен случай всичко, което предприемаме ще бъде изпълнено със слабости и грешки.“ *Пак там, т. 6, с. 51.*

Четвъртък

5 декември

5. ДА ПОСПРЕМ ЗА СЕРИОЗНА МОЛИТВА

а. Каква увереност и призив трябва да отеква в ума на всеки един от нас в битката срещу собствените ни зли тенденции? Колосяни 3:1-3; Яков 4:8, 9.

Колосяни 3:1-3: И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога. 2 Мислете за горното, а не за земното; 3 защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога.

Яков 4:8, 9: Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас. Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи. 9 Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач, и радостта ви в тъга.

„Невъзможно е за хората да разпознаят и схванат истината, докато обичат света. Светът застава между тях и Бога и до такава степен замъглява погледа и притъпява сетивата им, че те не са в състояние да различават святото. Бог ги призовава: „Измивайте ръцете си, вие грешни, и очиствайте сърцата си, вие колебливи. Тъжете и ридайте, и плачете. Смехът ви нека се обърне на плач и радостта ви на тъга“ (Яков 4:8, 9). Изисква се онези, които са изцапали ръцете си със светска мърсотия, да ги очистят от петната. Хората, които мислят, че могат да служат на света и въпреки това да обичат Бога, са раздвоени. Те обаче не могат да служат на Бога и на мамона. Двоумят се и стават лицемери, защото обичат света и губят всякакъв усет за своите задължения към Бога, а при все това заявяват, че са Христови последователи. Но те не са нито едното, нито другото. Ще загубят и двата свята, ако не очистят ръцете си и сърцата си чрез покоряване на чистите принципи на истината.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 530, 531.*

**6. Какво се случва, когато се покланяме пред Бога в смирение?
Псалм 34:18; 1 Петрово 5:6, 7.**

Пс. 34:18: Господ е близо при ония, които са със съкрушено сърце, и спасява ония, които са с разкаян дух.

1 Петр. 5:6, 7: И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно; 7 и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас.

„Ако сега се смириш пред Бога, изповядаш злините си и се върнеш при Него с твърдо решение в сърцето, семейството ти отново може да бъде щастливо. Ако не направиш това, но избереш своя си път, ще настъпи край на твоето щастие.“ *Пак там, т. 2, с. 304.*

Петък

6 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Като изследвам дълбоко вътрешните си мотиви, в кои области откривам, че вероятно проявявам лицемерие?
2. Назовете някои начини, при които думите ни твърде често представят Христос погрешно.
3. В какъв смисъл завистта се явява едно сериозно отричане от вярата и оскърбление на Бога?
4. Защо трябва да съм мъртъв за себе си, за своето его, за да съм жив в Христос?
5. Кои реални проблеми обобщава този урок, които трябва да преодолеея?

Да бъдем по-смирени в нашите възгледи

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Смиривайте се пред Господа, и Той ще ви възвишава“ (Яков 4:10).

„Когато следваме скромния път на послушанието, оставяме ярка следа към небето за другите да вървят по нея. Наша привилегия е да имаме подълбока опитност с Бога.“ *Знаменията на времето, 17 март 1890 г.*

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2,*

1) *гл. 4 „Продаване на първородството“, от „Онези, които решат да се извиняват и да продължават с греха...“ до „В молитвата към Отца Си нацията Спасител каза...“ (с. 41 – 44 англ. изд.);*

2) *гл. 80 „Прехвърляне на земно съкровище“ (с. 678-686 англ. изд.).*

Неделя

8 декември

1. ИЗБЯГВАНЕ НА ФАЛШИВАТА ДУХОВНА ПРОНИЦАТЕЛНОСТ

а. Какъв изключително вреден навик трябва да бъде премахнат от всички, които изповядват, че обичат братята си, и защо? Яков 4:11, 12.

Яков 4:11, 12: *Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия. 12 Само Един е законодател и съдия, Който може да спаси и да погуби; а ти кой си та съдиш ближния си?*

„Не бива да смятаме, че е незначително нещо да говорим зло за другите или да ставаме съдии на техните подбуди и действия.“ *Патриарси и пророци, с. 385.*

„Истинското морално достойнство не се стреми да си проправя път като мисли и говори зло или като унижава другите. Божиите чеда трябва да отстранят от себе си всичката завист и ревност, всичкото злословие и неверие.“ *Нашето високо призвание, с. 234.*

„Във всяка църква трябва да се полагат сериозни усилия за отстраняване на злословието и критикуващия дух, като грехове, причиняващи най-големите злини в църквата. Суровото отношение и откриването на

грешки трябва да бъдат изобличавани и смърряни като дела на Сатана. Взаимната любов и доверие трябва да бъдат насърчавани и укрепвани между членовете на църквата. Нека всички, със страх Божи и с любов към братята и сестрите си да затворят ушите си за клюки и укори. Насочете вниманието на клеветника към ученията на Божието слово. Наставете го да бъде послушен на Писанията и с оплакванията си да отиде директно при онези, които мисли, че са заблудени. Такова обединено действие би внесло порой от светлина в църквата и би затворило вратата за пороя от злини. Така Бог ще бъде прославен и много души биха се спасили.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 609, 610.*

Понеделник

9 декември

2. ДА ПРИЕМАМЕ СВЕТЛИНАТА СЕРИОЗНО

а. Какво трябва да имаме предвид винаги, когато правим планове? Псалм 16:8; Яков 4:10, 13 -16.

Пс. 16:8: Винаги турям Господа пред себе си; понеже Той е от дясно ми, аз няма да се поклатя.

Яков 4:10, 13-16: Смирявайте се пред Господа, и Той ще ви възвишава. Слушайте сега вие, които казвате: Днес или утре ще отидем в еди-кой-си град, ще преседим там една година, и ще търгуваме и ще спечелим, - 14 когато вие не знаете какво ще бъде утре. Що е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява, и после изчезва. 15 Вместо това, вие трябва да казвате: Ако ще Господ, ние ще живеем и ще направим това или онова. 16 Но сега славно ви е да се хвалите. Всяка такава хвалба е зло.

„Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога; направи това най-първото си и главно задължение. Нека твоята молитва бъде: „Вземи ме, о, Господи, и нека стана напълно Твой. Поставям всичките си планове в Твоите нозе. Употреби ме днес в служба за Тебе. Остани с мен и нека всичко, което извърша, да бъде извършено чрез Тебе“. Това е нещо, което трябва да се прави всекидневно. Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога за съответния ден. Предавай всичките си планове на Него, за да бъдат осъществени или отхвърлени, според както Неговото Провидение ще ти посочи. Така ден след ден можеш да предаваш живота си в ръцете на Бога и по този начин той ще бъде оформян все повече според живота на Христос.“ *Пътят към Христа, с. 70.*

б. Обяснете огромното задължение и отговорност на всеки от нас за небесната светлина, която ни е предоставена във всички области на живота. Яков 4:17; Матей 12:31, 32.

Яков 4:17: Прочее, ако някой знае да прави добро и го не прави, грях е нему.

Матей 12:31, 32: Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости. 32 И ако някой каже дума против Човешкия син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят, нито в бъдещия.

„Не Бог е този, който заслепява хората и закоравява сърцата им. Той изпраща светлина, за да поправи техните грешки и да ги поведе по сигурни пътища; чрез пренебрегването на тази светлина очите се заслепяват и сърцата се закоравяват. Често този процес е постепенен и почти незабележим. Светлината озарява душата чрез Словото на Бога, чрез Неговите служители или чрез пряката намеса на Светия Дух; но когато един-единствен лъч е пренебрегнат, настъпва частично притъпяване на духовните сетива и следващото разкриване на светлината може да бъде различено по-трудно. Така тъмнината се увеличава, докато в душата настъпи нощ.“ *Копнежът на вековете, с. 322.*

„Опасно е да се изговарят думи на съмнение, опасно е да се поставя под въпрос и да се критикува Божествената светлина. Навикът да се отпратят лекомислени и неуместни критики се отразява на характера, като подхранва в сърцето непочтителност и неверие. Не един човек, създал си този навик, е продължил да го развива, без да осъзнава опасността, докато накрая е стигал до критикуване и отхвърляне на действието на Светия Дух.“ *Пак там, с. 323.*

„Когато разговаряме с хора по здравни въпроси, те често казват: „Ние знаем много повече, отколкото вършим.“ Те не осъзнават, че са отговорни за всеки лъч светлина по отношение на физическото си благополучие и Бог наблюдава всеки техен навик.“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 372.*

Вторник

10 декември

3. НАДЦЕНЯВАНЕ НА БОГАТСТВОТО

а. Какви предупреждения се дават по отношение на изкушенията, заобикалящи хората, които са благословени с повече материални блага от другите? Яков 5:1.

Яков 5:1: *Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идват върху вас.*

„Служителите не трябва да използват ласкателства или да гледат на лице. Винаги е имало и все още има голяма опасност да се бърка по този въпрос, като се прави разлика между бедни и богати или като бъдат богатите ласкани, ако не с думи, то чрез специално внимание. Съществува опасност „заради печалба да ласкаят човеците“, но така застрашават вечните си интереси. Проповедникът може да бъде любимец на някой богаташ, който да е особено щедър с него. Това се харесва на проповедника и на свой ред той възхвалява щедростта на благодетеля си. Името му може да бъде превъзнесено в печатните издания и при все това щедрият дарител да е съвсем недостоен за оказаното му доверие. Щедростта му не е породена от дълбокия и жив принцип да върши добро с парите си, да разпространява Божието дело, защото го цени, а по някакъв егоистичен мотив, желание да бъде смятан за щедър. Може да е дал импулсивно и щедростта му да не е принципна. Може да е бил развълнуван от слушане на истината, която за момента да е развързала връвчицата на кесията му, но в края на краищата щедростта му няма дълбок мотив. Той дава от време на време, кесията му се отваря под влиянието на порив и се затваря с не по-малък порив. Не заслужава похвала, защото е стиснат човек в истинския смисъл на думата и ако не бъде изцяло преобразен - в кесията и във всичко останало - ще чуе смразяващата кръвта присъда: „Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас. Богатството ви изгни и дрехите ви са изядени от молци.“ Такива хора ще се пробудят накрая от една ужасна самоизмама. Онези, които са възхвалявали тяхната импулсивна щедрост, са помогнали на Сатана да ги измами и да ги подтикне да вярват, че са много щедри и себепожертвувателни, когато те не са познавали основните принципи на щедрост и себепожертвувателност.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 475, 476.*

б. Как да подобрим приоритетите си по отношение на парите? Притчи 11:4.

Притчи 11:4: *В ден на гняв богатството не ползува, а правдата избява от смърт.*

„Посредством редовно упражняване благотворителността се разширява и укрепва, докато стане принцип, който владее душата. За духовността е изключително опасно егоизмът и алчността да намерят място в сърцето.“ *Пак там, т. 3, с. 548, 549.*

4. ИЗОСТАВЯНЕ НА ИДОЛА

а. Каква често пъти е причината, поради която хората търсят да се съдобиат с богатство? Яков 5:2 (първа част).

Яков 5:2 (първа част): Богатството ви изгни.

„В сегашното поколение желанието за печалба е всепоглъщаща страст. Често богатството се придобива с измама. Много хора се борят с бедността, принудени да работят за малки заплати и неспособни да си осигурят дори най-необходимите неща за живота. Тежкия труд и оскъдицата без никаква надежда за по-добро бъдеще правят бремето им още по-тежко. Изтощени от грижите и потискани, те не знаят къде да се обърнат за помощ. И всичко това става, за да могат богатите да поддържат разточителните си навици и да задоволяват стремежа си за трупане на богатство!

Любовта към парите и към външната показност е направила този свят свърталище на крадци и разбойници. Свещеното писание описва алчността и потисничеството, които ще се ширят непосредствено преди второто идване на Христос.“ *Пророци и царе, с. 650, 651.*

б. Какво мотивира голяма част от света днес и какъв призив трябва да бъде отправен към хората, движени от такива мотиви? 1 Тимотей 6:9, 10; Второзаконие 8:18, 19.

1 Тим. 6:9, 10: А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел. 10 Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което като се стремяха някои, те се отстраниха от вярата, и пронизаха себе си с много скърби.

Второзак. 8:18, 19: Но да помниш Господа твоя Бог, защото Той е, Който ти дава сила да придобиваш богатство; за да утвърди завета, за който се е клел на бащите ти, както прави днес. 19 Но ако забравиш Господа твоя Бог и отидеш след други богове, служиш им и им се поклонниш, заявявам ви днес, че съвсем ще бъдете изтребени.

„Библията не осъжда никого за това, че е богат, ако е придобил богатствата си честно. Не в парите, а в любовта към парите се крие коренът на злото. Бог е, Който дава на хората сила да натрупват богатства; и в ръцете на онзи, който постъпва като Божи домоуправител и употребява парите си по неегоистичен начин, богатството е благословение както за своя при-

тежател, така и за света. Но мнозина, погълнати изцяло от интереса към земни съкровища стават безчувствени към Божиите изисквания и към нуждите на своите събратя. Те гледат на богатството си като на средство да прославят себе си. Прибавят къща след къща и трупат земя до земя; тънат в лукс, докато навсякъде около тях има човешки същества, които тънат в мизерия и престъпност, в болести и глад. Хората, които така живеят само за себе си развиват не Божиите качества, а качествата на нечестивия.

Тези хора се нуждаят от евангелието. Погледите им трябва да бъдат обърнати от преходните материални неща към славата на непреходните богатства...

Някои души имат дарбата да работят с хората от по-висшите прослойки на обществото. Те трябва да търсят мъдрост от Бога, за да разбират как да стигнат до тях, как да осъществят не само случайно познанство, а чрез лични старания и жива вяра да им помогнат да осъзнаят нуждите на душата си и да познаят истината, както е разкрита в Исус.“ *По стъпките на Великия лекар, с. 212, 213.*

Четвъртък

12 декември

5. ПОГЛЕД ОТВЪД МАТЕРИАЛИЗМА

а. Опишете резултата от незаконно придобитата печалба. Яков 5:2 (последната част).

Яков 5:2 (последна част): И дрехите ви са изядени от молци.

„Придобиването на богатство чрез нечестна сделка, чрез измама в търговията, потискане на вдовицата и сирачето, или трупането на богатство, когато в същото време се пренебрегват нуждите на страдащите, на края ще доведе до справедливото възмездие, описано от боговдъхновения апостол.“ *Свидетелства за Църквата, т. 2, с. 682.*

б. Каква е Божията специална вест относно богатствата? 1 Тимотей 6:17–19.

1 Тим. 6:17-19: На ония, които имат богатството на този свят, заръчай да не високоумствуват, нито да се надяват на непостоянното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме; 18 да струват добро, да богатяят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни, 19 да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за в бъдеще, за да се хванат за истинския живот.

„Най-скромните и най-бедните от истинските Христови последователи, които са богати с добри дела, са по-благословени и по-скъпоценни в Божиите очи от хората, които се хвалят с големите си богатства. В небесните дворове те са по-почетени от най-издигнатите царе и благородници, които не са богати към Бога...

Хората, които трупат пари или инвестират много в земи, докато в същото време лишават семействата си от житейски удобства, постъпват като безумни. Те не позволяват на семействата си да се наслаждават на онова, които Бог им е дал в изобилие. Въпреки че имат големи притежания, семействата им често са принудени да се претоварват с работа, за да спестят още повече средства за трупане. Мозък, кости и мускули се напрягат до крайна степен, за да се трупа, а религията и християнските задължения биват пренебрегнати. Работа, работа, работа е тяхната амбиция от сутрин до късна вечер.

Мнозина не проявяват сериозно и искрено желание да научат Божията воля и да разберат Неговите изисквания към тях. Някои хора, които се опитват да преподават истината на другите, сами не спазват Божието слово. Колкото повече такива учители има в Божието дело, толкова по-малко ще напредва то.” *Пак там, с. 682, 683.*

Петък

13 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Когато се занимавам с недостатъците на другите, какво всъщност правя?**
- 2. Обяснете как бива оскърбен Светият Дух, когато пренебрегваме изпратената от небето светлина.**
- 3. Как могат да попаднат в капан богатите хора, заедно с техните пастори?**
- 4. Защо се увеличава алчността в наши дни и защо трябва повече от всякога да я избягваме?**
- 5. Опишете красотата и ползите от смирението в Христос.**

Съсредоточаване върху небето

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТАВАНЕ: „Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си; защото Господното пришествие наближи“ (Яков 5:8).

„Нужно е да сте постоянно облечени с Христовата правда. Нужно е да помните, че сте Божие дете и че трябва да притежавате нежен, мил и търпелив дух. Внимавайте егоизмът и алчността да не обитават във вашата душа.“ *Ръкописи, т. 13, с. 288.*

Препоръчително четиво: *Опитности и видения, гл. „Молитва и вяра“ (с. 72, 73 англ. изд.)*

Неделя

15 декември

1. ВРЕМЕ Е ЗА ПРЕОЦЕНКА!

а. Какво ще се случи скоро с така високо ценените и често желани още от древни времена материални блага и за какво трябва да ни напомня това? Исаия 31:6, 7.

Исаия 31:6, 7: Върнете се, о чада на Израиля, към Този, от Когото много сте отстъпили. 7 Защото в оня ден всеки човек ще захвърли сребърните си идоли и златните си идоли, които вашите ръце направиха, за грях вам.

„Коренът на всяко зло е егоистичната любов към парите и неправилното им използване. Богатството ще бъде благословение, ако го считаме за Господня собственост, ако го приемаме с благодарност и с благодарност го връщаме на Дарителя.

Но каква полза има от несметни богатства, които са натрупани в скъпи резиденции или в банкови капитали? Колко тежат те в сравнение със спасението на една душа, за която е умрял Синът на безграничния Бог?“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 453.*

„Онези, които избират да си намират извинения и продължават да живеят в греха и в придържане към света, ще бъдат оставени на своите идоли... Когато Христос дойде в славата Си и в славата на Отца Си, с всички небесни ангели около Него, придружаващи Го по пътя Му с триумфални гласове и най-омайната музика, галеща слуха, всички хора ще проявят интерес. Няма да има нито един безразличен наблюдател. Тогава душите няма да бъдат

обхващани от съмнения и спекулации. Купчините злато на скъперника, които са били пир за очите му, вече няма да бъдат привлекателни. Дворците, които са били издигнати от горди светски хора и които са били техен идол, ще бъдат изоставени с омраза и отвращение.” *Пак там, т. 2, с. 41.*

Понеделник

16 декември

2. ПРЕДИ ДА Е СТАНАЛО ТВЪРДЕ КЪСНО...

а. Как Писанието описва хората, които чрез отлагане и забавяне губят шанса си да почетат Бога чрез своите притежания? Осия 4:17; Матей 25:11, 12.

Осия 4:17: Ефрем се е прилепил към идолите; оставете го.

Матей 25:11, 12: После дохождат и другите девици и казват: Господи! Господи! отвори ни. 12 А той в отговор рече: Истина ви казвам: Не ви познавам.

б. Опишете крайния резултат за всички, включително изповядващите настоящата истина, които егоистично се придържат към своите материални богатства. Яков 5:3.

Яков 5:3: Златото ви и среброто ви ръждясаха; и ръждата им ще свидетелствува против вас и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събрали съкровища в последните дни.

„[Яков 5:1-3 цитирано.] Видях, че тези страшни думи се отнасят особено за богатите, които изповядват, че вярват в настоящата истина. Господ ги призовава да използват средствата си за напредъка на делото Му. Дават им се възможности, но те затварят очите си за нуждите на делото и се държат здраво за земното си съкровище. Любовта им към света е по-голяма от любовта им към истината, към ближните или към Бога. Той призовава за техните притежания, но те егоистично и алчно задържат онова, което имат. От време на време дават по малко, за да успокоят съвестта си, но не са победили любовта си към този свят. Те не правят жертви за Бога. Господ е въздигнал други, които ценят вечния живот и са способни да почувстват и да разберат стойността на душите. Те дават щедро от средствата си за напредъка на Божието дело. Това дело приключва и скоро средствата на онези, които са запазили богатствата си, големите си ферми, добитъка си и т.н., няма да бъдат нужни. Видях, че Господ се обръща към такива хора с гняв и ярост и повтаря следните думи: „Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте.“ Той ви е призовавал, но вие не сте послушали. Любовта

към този свят е заглушила гласа Му. Сега няма нужда от вас и ви казва да си отидете, заявявайки: „Плечете и ридайте.“

О, видях, че е ужасно нещо да бъдем така оставени от Господа - страшно е да се хващаме за нетрайното богатство тук, когато Той е казал, че ако го продадем и дадем милостиня, ще съберем съкровище на небето. Беше ми показано, че когато делото ще бъде към своя край и истината мощно напредва, тези богаташи ще донесат средствата си и ще ги сложат в нозете на Божиите слуги, молейки ги да ги приемат. Отговорът от Божиите слуги ще бъде: „Плачете и ридайте. Вашите богатства вече не са потребни. Вие ги удържахте, когато можехте да допринесете с тях за напредването на Божието дело. Хората, които живееха в недоимък страдаха, но не бяха благословени чрез вашите средства. Бог не ще приеме вашето богатство сега. Плачете и ридайте, вие богаташи.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 174, 175.*

Вторник

17 декември

3. НАУЧЕТЕ ЗЛАТНОТО ПРАВИЛО

а. Как проспериращите често се отнасят към хората, които наемат или от които купуват, и какво трябва винаги да помним? Яков 5:4-6; Матей 7:12.

Яков 5:4-6: Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. 5 Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. 6 Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи.

Матей 7:12: И тъй, всяко нещо, което желае да правят човеците на вас, така и вие правете на тях; защото това е същината на закона и пророците.

„Видях, че Бог не е във всички спечелени богатства. Често Сатана има много повече общо с придобиването на имоти, отколкото Бог. Повечето от спечеленото е получено чрез отнемане от надниците на работниците. Алчният по природа богаташ получава богатствата си, като изтощава работника и при всяка възможност се възползва от хората и по този начин увеличава богатството си, което ще изпояде плътта му като огън.

Мнозина не са безукорно честни и почтени. Те трябва да тръгнат по друг път и да действат бързо, за да изкупят времето. Много пазители на съботата грешат по този въпрос. Възползват се дори от бедните си братя, а онези, които имат в изобилие, изискват повече от истинската стойност на стоките, повече, отколкото самите те биха платили за същото, макар че братята им са обър-

кани и потиснати поради липсата на средства. Бог знае всичките тези неща. Всяко егоистично дело, всяко алчно изнудване ще бъде възмездено.

Видях, че е жестоко и несправедливо да не се проявява грижа към братя. Ако той е в беда или беден и прави всичко по силите си, трябва да му се прави отстъпка и дори да не му се иска пълната стойност на стоките, които би купил от богатия. Необходимо е заможният да изпитва състрадание към него. Бог ще одобри милостивите постъпки и благодетелят няма да изгуби наградата си. Срещу много от спазващите съботата обаче стои страшен запис за съперничество и сребролюбие.“ *Свидетелства за Църквата, т. 1, с. 175, 176.*

б. Как в по-ранни времена вярващите щедро са споделяли притежанията си един с друг? 2 Коринтяни 8:1, 2.

2 Коринт. 8:1, 2: При това, братя, известявам ви Божията благодат, дадена на църквите в Македония, 2 че, макар и да търпят голямо утеснение, пак великата им радост и дълбоката им беднотия дадох повод да преизобилва богатството на тяхната щедрост.

„Посочено ми бе времето, когато имаше едва малцина, които слушаха и приемаха истината. Те нямаха много от благата на този свят. Нуждите на делото се разпределяха между малък брой хора. Необходимо бе някои да продадат къщите и земите си и да купят по-евтини, които да им служат като подслон или дом, за да могат да дадат щедро на Господа, да разгласят истината с печатни издания и по други начини да помогнат за напредъка на Божието дело. Когато наблюдавах тези себеотрицателни вярващи, забелязах, че те са претърпели лишения заради делото. Видях един ангел да стои до тях, да им сочи нагоре към небето и да казва: „Имате си съкровища на небето! Имате си съкровища на небето, които не остаряват! Изтърпете докрай и голяма ще бъде вашата награда.“ *Пак там, с. 176.*

Сряда

18 декември

4. ЕДНА ДОБРОДЕТЕЛ ОТ СЪЩЕСТВЕНО ЗНАЧЕНИЕ ДНЕС

а. Защо търпението е толкова важно при развиването на нашия характер? Яков 5:7.

Яков 5:7: И тъй, братя, останете твърди, до Господното пришествие. Ето земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него докле получи и ранния и късния дъжд.

„Земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него, докато получи и ранния, и късния дъжд” (Яков 5:7). Така и християнинът трябва с търпение да очаква плодородието на Божието слово в живота си. Често, когато се молим за качествата на Духа, Бог действа в отговор на молитвите ни, като ни поставя в обстоятелства, при които ще развием тези плодове. Ние обаче не разбираме намеренията Му, но се чудим и ужасяваме. И все пак, никой не може да развие тези добродетели, без да премине през процеса на растеж и даване на плод. Нашият дял е да приемем Божието слово и да го държим здраво, като се предадем напълно под негов контрол. Тогава намерението на словото за нас ще се осъществи.

Ако Ме обича някой - казва Христос, - ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби и Ние ще дойдем при него, и ще направим обиталище у него” (Йоан 14:23). Обаянието на един по-силен и по-съвършен ум ще властва над нас, защото имаме жива връзка с Източника на вечната сила. В своя богоподобен живот ще бъдем заплени в покорство на Исус Христос. Няма вече да живеем обикновения живот на егоизъм, но Христос ще живее в нас. Неговият характер ще се възпроизведе в нашето естество. Така ще принасяме плодовете на Светия Дух - „кое тридесет, кое шестдесет, кое стократно”. *Притчи Христови, с. 61.*

б. Защо, когато се изкушаваме да се ядосаме или ужасим от увеличаването на злото на тази планета, търпеливото доверие в Бога е толкова полезно? Яков 5:8; Лука 21:19.

Яков 5:8: Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си; защото Господното пришествие наближи.

Лука 21:19: Чрез твърдостта си ще придобиете душите си.

„Светът дръзко престъпва Божия закон. Заради Божието дълготърпение, хората злоупотребяват и потъпкват Божия авторитет. Един друг се поощряват в насилие и жестокост към Неговите избраници, казвайки си: „Отгде знае Бог? Има ли знание у Всевишния?” (Пс.73:11). Но има предел, отвъд който не могат да преминат. Наближава времето, когато те ще са достигнали допустимата мярка, макар че и сега почти са прекрачили границата на Божието дълготърпение, на Неговата благодат и милост. Господ ще се намеси, за да възстанови честта Си, да освободи народа Си и да обуздае надменността на злотворците.” *Притчи Христови, с. 177, 178.*

Четвъртък

19 декември

5. ПРИМЕРИ ЗА НАШЕ УКРЕПВАНЕ

а. Като църква, върху какво твърде често се съсредоточаваме? А за какво трябва да си спомняме, вместо това? Левит 19:18; Яков 5:9, 10.

Левит 19:18: *Да не отмъщаваш, нито да храниш злоба против ония, които са от хората ти; но да обичаш ближния си както себе си. Аз съм Господ.*

Яков 5:9, 10: *Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени; ето, Съдията стои пред вратите. 10 Братя, вземете за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говориха за Господното име.*

„Авел, първият християнин от децата Адамови - умря като мъченик; Енох ходеше по Бога и светът не го разбра; Ной беше осмиван като фанатик и вдигащ празен шум. „Други изпитаха присмехи и бичувания, а още окови и тъмници; а други бяха мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, те не приемаха да бъдат избавени” (Евр.11:36,35).

Във всяка епоха Божиите вестители са били хулени и преследвани, но тъкмо тези гонения са допринесли за разпространението на познанието за Бога. Всеки ученик на Христос трябва да влезе в тези редове и да продължи същото дело, като знае, че врагът не може да направи нищо против истината, а само за истината. Бог желае истината да бъде изтъкната на преден план и да бъде изпитана и проверена, дори чрез презрението, което хвърлят върху нея. Умовете на хората трябва да се пробудят. Всяка борба, всяка хула, всяко старание да се ограничи свободата на съвестта е средство в ръката на Бога за пробуждане на души, които иначе биха спали.

Колко често такъв резултат е бил наблюдаван в живота на Божиите вестители! Когато благородният и красноречив Стефан бе убит с камъни по нареждане на Синедриона, това не навреди на делото на евангелието. Небесната светлина, която осияваше лицето му, божественото състрадание, изразено в предсмъртната му молитва - бяха като остри изобличаващи стрели за стоящия наблизо фанатичен служител на Синедриона, и Савел - преследващият фарисей, стана избран инструмент, за да разнесе Христовото име сред езичниците, пред царе и сред Израилевите чедра.” *Мисли от планината на блаженствата, с. 33, 34.*

Петък

20 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да осъзная за стойността на моите пари?
2. Какво е значението на Христовото предизвикателство в Яков 5:1?
3. За каква слабост във финансовите взаимоотношения може да съм виновен?
4. Как трябва търпението да сияе като добродетел сред Божия народ, особено в края на времената?
5. Как преследваните през цялата човешка история мъченици са успели да запазят своя фокус?

Устояване чрез вяра

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И тъй, изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния“ (Яков 5:16).

„Смирената, пламенна молитва ще спаси душата от смърт, а изповедта и възстановяването на взаимоотношенията ще покрият множество грехове.“
Ривю енд хералд, 16 декември 1902 г.

Препоръчително четиво:

1) *По стъпките на Великия лекар, глава „Грижа за болните“, от подзаглавие „Молитва за болните“ до подзаглавие „Подчинение на Божията воля“ включително (с. 225 -233 англ. изд.);*

2) *Свидетелства за Църквата, т. 3, гл. 27 „Лаодикийската църква“, от подзаглавие „Алчността сред Божия народ“ до края на главата (с. 271 -293 англ. изд.)*

Неделя

22 декември

1. НАДЕЖДА

а. За коя добродетел Йов е особено известен и какво ни говори това за Бога? Яков 5:11.

Яков 5:11: *Ето, облажаваме ония, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Иова, и видели сте сетнината въздадена нему от Господа, че Господ е много жалостив и милостив.*

„С неуморима любов Той [Господ] чака да чуе изповедта на съгрешилите и да приеме разкаянието им. Той очаква благодарност от нас, както майката очаква признателна усмивка от любимото дете. Желаете ние да разберем колко сериозно и нежно копнее сърцето Му за нас. Кани ни да дойдем при Него, за да може Той да взема участие в нашите трудности, да облекчава мъката ни чрез любов, да лекува раните ни, за да станем ние, които сме слаби - силни чрез Неговата сила, и които сме празни, да се изпълним с Неговата пълнота. Никой, който е идвал при Бога, не е бил разочарован, защото: „Кито обръщаха поглед към Него, просияваха и лицата им няма да се по срамят“ (Пс. 34:5).

Онези, които търсят Бога в тайно, споделят Му нуждите си и Го молят за помощ, не ще молят напразно.” *Мисли от планината на блаженствата*, с. 84, 85.

б. По какъв начин Яков отразява думите на Христос за истинността в нашето поведение и говорене? Яков 5:12; Матей 5:37.

Яков 5:12: *А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито в друга някоя клетва; но нека бъде вашето говорене: Да, да, и: Не, не, за да не паднете под осъждане.*

Матей 5:37: *Но говорят ви да бъде: Да, да; Не, не; а каквото е повече от това, е от лукавия.*

„Всичко, което правят християните, трябва да бъде ясно като бял ден.”
Пак там, с. 68.

Понеделник

23 декември

2. ВЯРА СРЕЩУ САМОНАДЕЯНОСТ

а. Как и защо сме насърчавани да дойдем при великия Животодател, когато страдаме от болест? Яков 5:13–15; Псалм 103:1-3.

Яков 5:13-15: *Зле ли страда някой от вас? Нека се моли. Весел ли е някой? Нека пее хваления. 14 Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. 15 И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне, и, ако е извършил грехове, ще му се простят.*

Пс. 103:1-3: *Давидов псалом. Благославяй, душе моя, Господа, и всичко що е вътре в мене нека хвали светото Му име. 2 Благославяй, душе моя, Господа, и не забравяй ни едно от всичките Му благодеяния. 3 Той е, Който прощава всичките ти беззакония, изцелява всичките ти болести.*

„Бог и днес е също така готов да възстановява здравето на болните, както когато Светият Дух чрез псалмиста е изрекъл тези думи. И Христос е същият състрадателен Лечител, какъвто е бил през времето на земния Си живот. Той има целебен балсам за всяка болест, възстановяваща сила за всяка слабост. Неговите ученици днес трябва да се молят за болните точно така, както и учениците Му в древността. Оздравяване ще последва, защото „молитвата с вяра ще помогне на болния”. Ние имаме силата на Светия Дух и спокойното упование на вярата, която може да претендира за Божиите обещания. Обещанието на Господа: „На болни ще възложат ръце

и те ще оздравяват” (Марко 16:18) днес е също толкова валидно, колкото и в дните на апостолите.” *По стъпките на Великия лекар, с. 226.*

б. С какъв баланс трябва да сме наясно при търсенето на здраве? Псалм 66:18.

Пс. 66:18: Ако в сърцето си бях гледал благоприятно на неправда, Господ не би послушал.

„Ние не сме достойни за Неговата [на Господа] милост, но ако Му отдадем себе си, Той ще ни приеме. Той ще действа чрез и за онези души, които Го следват.

Само ако живеем в послушание към Божието слово, можем да се надяваме за изпълнение на обещанията Му... Ако сме Му послушни само отчасти, с половин сърце, обещанията Му не ще се изпълнят.” *Пак там, с. 227.*

„Начинът, по който Христос работеше, бе да проповядва словото и да облекчава страданията чрез чудотворните дела на изцеление. Но съм наставена, че днес не можем да постъпваме така, защото Сатана ще упражнява силата си, като върши чудеса. Божиите служители в днешно време не биха могли да действат чрез чудеса, защото ще бъдат извършени фалшиви дела на изцеление, претендиращи за божествен произход.

По тази причина Господ е определил друг начин на работа, по който Неговите служители да продължат делото на физическо изцеление, съчетано с учението на словото. Трябва да бъдат създадени санаториуми и с тези институции да бъдат свързани работници, които ще извършват истинска медицинска мисионерска работа. Така хората, идващи в санаториумите за лечение, ще бъдат защитени от влиянието на измамата.

Този е начинът, който Господ е предвидил за извършване на медико-мисионерна евангелска работа за много души.“ *Медицинско служение, с. 14.*

Вторник

24 декември

3. ДВА РАЗЛИЧНИ ВИДА СМЕЛОСТ

а. Назовете една жизненоважна страна на изцелението, която за съжаление се пренебрегва. Яков 5:16.

Яков 5:16: И тъй, изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния.

„Колко много бъркат онези, които си въобразяват, че изповядването на греха ще накърни достойнството им и ще намали влиянието им сред тех-

ните близни. Като се придържат към тази неправилна идея, въпреки че виждат грешките си, мнозина не успяват да ги изповядат, но предпочитат да подминават злините, сторени на хората – злини, вгорчили собствения им живот и помрачили живота на другите. Достойнството ви няма да бъде наранено, ако изповядате греховете си. Премахнете това фалшиво достойнство. Паднете на Скалата и се разбийте. Тогава Христос ще ви даде истинското небесно достойнство. Нека гордостта, самотнението или упованието в собствената правда не пречат на никого да изповяда греховете си. Само като ги изостави, човек ще може да претендира за обещанието: „Който крие престъпленията си няма да успее, а който ги изповяда и оставя ще намери милост“ (Притчи 28:13). Не крийте нищо от Бога и не пренебрегвайте признаването на грешките си пред братята си. „Изповядвайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете“ (Яков 5:16). Много грехове остават неизповядани и в деня на последния съд грешникът ще се изправи пред тях. Много по-добре е да се изправите пред тях сега, да ги изповядате и да ги изоставите, докато Изкупителят все още се застъпва за вас. Не пропускайте да научите Божията воля, касаеща въпроса. Здравето на душата ви и спасението на другите зависи от това, което ще предприемете по този въпрос.” *Избрани вестни, кн. 1, с. 326, 327.*

6. Какви действия предприе Илия, когато беше загрижен поради духовното отстъпление на своя народ и как го упаци Бог? 3 Царе 17:1-3.

3 Царе 17:1-3: А тесвиецът Илия, който бе от галаадските жители, рече на Ахаава: В името на живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, заявявам ти че през тия години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене. 2 И Господното слово дойде към него и рече: 3 Иди от тука, обърни се към изток, и скриј се при потока Херит, който е срещу Иордан.

„Покрусен от мъка той помоли Бога да прекрати порочния живот на народа, така много облагодетелстван в миналото, ако е необходимо да го накаже, за да може да види истината за отделянето си от Небето. Илия силно желаше хората да се покаят, преди да стигнат толкова дълбоко в злото, че да предизвикат Господа да ги унищожи напълно...

На Илия бе поверена мисията да предаде на Ахаав небесната присъда... В двореца не поиска разрешение за влизане, нито изчака някого да съобщи официално за неговото посещение. Облечен в груба дреха, обикновено носена от тогавашните пророци, той мина покрай стражите очевидно незабелязан и след миг застана пред смаяния цар.” *Пророци и царе, с. 120, 121.*

4. ДА СЕ ПОУЧИМ ОТ ИЛИЯ

а. Защо са ни дадени като пример молитвите на Илия Бог да събуди неговия отстъпил от вярата народ? Яков 5:17.

Яков 5:17: Илия беше човек със същото естество като нас; и помолви се усърдно да не вали дъжд, и не валия дъжд на земята три години и шест месеца.

„Често повтаряните апели, увещания и предупреждения не бяха подтикнали Израил да се покае. Бе дошло време Бог да им говори чрез наказания. Тъй като поклонниците на Ваал твърдяха, че небесните съкровища - росата и дъждът - идват не от Йехова, а от силите, управляващи природата, и че посредством творческата сила на слънцето земята се обогатява и дава изобилна жетва, Божието проклятие трябваше да накаже омърсената земя. На отстъпилите Израилеви племена трябваше да се покаже колко глупаво е да се уповават на Вааловата сила за земни придобивки. Докато не се обърнеха към Бога с покаяние и докато не признаеха, че Той е източник на всички благословения, върху земята нямаше да пада нито роса, нито дъжд.“ *Пророци и царе, с. 120.*

б. Как отново ни е даден пример с молитвите на Илия, след като Израил поднови завета си на вярност към Бога? Яков 5:18; 3 Царе 18:39–45.

Яков 5:18: И пак се помолви и небето даде дъжд, и земята произведе плода си.

3 Царе 18:39-45: И всичките люде, когато видяха това, паднаха на лицата си и рекоха: Иеова, Той е Бог; Иеова, Той е Бог. 40 И Илия им каза: Хванете Вааловите пророци; ни един от тях да не избяга. И хванаха ги; и Илия ги заведе при потока Кисон и там ги изкла. 41 Тогава Илия каза на Ахаава: Качи се, яж и пий, защото се чува глас на изобилен дъжд. 42 И тъй, Ахаав възлезе да яде и да пие; а Илия се възкачи на връх Кармил, и като се наведе до земята тури лицето си между коленете си, 43 и рече на слугата си: Възлез сега, погледни към морето. И той възлезе та погледна и рече: Няма нищо. А Илия рече: Иди пак, до седем пъти. 44 И на седмия път той рече: Ето, малък облак, колкото човешка длан, се издига от морето. Тогава Илия каза: Иди, кажи на Ахаава: Впрегни колесницата си та слез, за да те не спре дъждът. 45 А между това небето се помрачи от облаци и вятър, и заваля силен дъжд. И Ахаав, возейки се, отиде в Езраел.

„Шест пъти [Илия] се моли усърдно, но все нямаше знак, че молбата му е удовлетворена; обаче той със силна вяра представяше прощението си пред престола на благодатта. Ако се беше предал обезкуражен на шестия път, молитвата му нямаше да получи отговор, но той упорстваше, докато отговорът не дойде. Имаме Бог, чието ухо не е затворено за нашите молби и ако се уповаваме на Неговото слово, Той ще почете нашата вяра. Бог иска всички наши интереси да бъдат тясно преплетени с Неговите и тогава Той ще може спокойно да ни благославя, защото няма да си присвояваме славата при получаване на благословието, а ще отдаваме цялата слава и хвала на Него. Бог не винаги отговаря на молитвите ни от първия път, когато Го призовем; защото ако го стори, може да приемем за даденост, че имаме право на всички благословения и щедрости, които Той ни е дарил и вместо да изследваме сърцата си, за да видим дали има някакво зло в тях, дали не сме поддържали някой грях, ние бихме станали небрежни и не бихме осъзнавали нашата зависимост от Него и нуждата си от Неговата помощ.

Илия се смири, докато не достигна състоянието да не си присвоява Божията слава. Това е условието, при което Господ чува молитвата, защото тогава ние ще отдадем славата и хвалата на Него.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 2, с. 1034, 1035.*

Четвъртък

26 декември

5. ПРОЯВЯВАНЕ НА ХРИСТОПОДОБНА НЕЖНОСТ

а. С какъв последен призив Яков приключва писмото си до нас на фона на разочарованията, които получаваме в изобилие от несъвършените хора на този паднал свят? Яков 5:19, 20.

Яков 5:19:, 20: Братя мои, ако някой от вас се заблуди от истината, и един го обърне, 20 нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове.

„Не давайте на заблудилата се душа повод да се обезсърчи. Не позволявайте фарисейска строгост да се намеси и да нарани брата ви. Бдете, щото в ума и сърцето ви да не се надигат горчиви подигравки, сарказъм. Нека тонът на гласа ви не издава и най-малка нотка на презрение. Ако изречете дума от себе си, ако покажете безразличие или проявите подозрение или недоверие, с това рискувате някоя душа да бъде съкрушена. На такава душа е потребен брат със състрадателното сърце на по-големия ни Брат, за да се докосне до неговото човешко сърце. Накарайте го да почувствува силното и топло ръкостискане на

съчувствителна ръка и да чуе пошепването: „Нека се помолим“. Бог ще даде и на единия, и на другия богат духовен опит. Молитвата ни съединява - помежду ни и с Бога. Тя привлича Исус на наша страна и придава на изнемогващата, смутена душа нови сили, за да победи света, плътта и дявола. Молитвата осуетява атаките на Сатана.

Когато някой се отвърне от човешките си несъвършенства и съзерецава Исус, в характера му се осъществява божествено преобразяване. Духът на Христос, действащ върху сърцето, го оформя по Негов образ. Нека вашият стремеж бъде да възвисите Исус. Нека погледът ви бъде насочен към „Божия Агнец, Който носи греха на света“ (Йоан 1:29). И когато се включвате в това дело, помнете, че „този, който е обърнал грешния от заблудения му път, ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове“ (Яков 5:20)...

В Божието прощение сърцето на съгрешилия е привлечено близо до великото Сърце на безкрайната Любов. Потокът на Божието състрадание потича в душата на грешника, а от него - и в душите на други.”
Притчи Христови, с. 250, 251.

Петък

27 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. В кои моменти от живота си съм съзирал Божията щедра милост към мен?**
- 2. По какъв начин може да съм виновен за дръзко отношение към моето здраве?**
- 3. Как Илия получи отговор на молитвата си за своя народ?**
- 4. Защо Илия трябваше да се моли толкова много пъти, за да се появи отново дъжд?**
- 5. Към кого трябва да проявявам повече състрадание и защо?**

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ОКТОМВРИ	НОЕМВРИ	ДЕКЕМВРИ
5 - 19:02 ч.	2 - 17:18 ч.	7 - 16:53 ч.
12 - 18:50	9 - 17:10	14 - 16:53
19 - 18:38	16 - 17:03	21 - 16:55
26 - 18:28	23 - 16:58	28 - 17:00
	30 - 16:54	

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 5 октомври 2024 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Програма за сутрешно и вечерно богослужение ОКТОМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно Богослужение	Вечерно Богослужение
1	Вторник	Лука 12:35-38	Исаия 25:1,4
2	Сряда	Псалм 28:2, 7, 9	Даниил 6:7-10
3	Четвъртък	Исаия 26:7-9	Галатяни 6:14, 15
4	Петък	2 Коринтяни 5:9, 10	Молитвен час
5	Събота	Марк 3:1-5	Залез: 19:02 ч.
6	Неделя	Псалм 34:12-15	Филимон ст. 4 - 7
7	Понеделник	Псалм 3:3-5	Псалм 149:4-6
8	Вторник	Псалм 144:12, 15	Лука 12:39, 40
9	Сряда	Исаия 59:1, 2	Псалм 6:2-6, 9
10	Четвъртък	Псалм 9:7-10	Ефесяни 1:3-7
11	Петък	Амос 5:12-15	Молитвен час
12	Събота	Втор. 31:11-13	Залез: 18:50 ч.
13	Неделя	Римляни 13:8-10	Езекиил 14:19-22
14	Понеделник	Псалм 90:12, 16, 17	2 Коринтяни 7:1
15	Вторник	Исаия 63:7-9	Йоан 14:1-3
16	Сряда	1 Тимотей 6:17-19	Битие 3:8-11
17	Четвъртък	Еремия 8:5, 6	Псалм 119:148, 149
18	Петък	Марк 8:34-37	Молитвен час
19	Събота	Псалм 84:1-10	Залез: 18:38 ч.
20	Неделя	Матей 7:7-12	Римляни 13:11-14
21	Понеделник	Псалм 90:5, 6, 12	Осия 14:1-3
22	Вторник	Изход 23:20, 22	Йоан 15:18-21
23	Сряда	Наум 1:7	Псалм 94:17-19, 22
24	Четвъртък	Изход 15:13, 17, 21	Исаия 51:16
25	Петък	Псалм 49:3	Молитвен час
26	Събота	Второз. 10:12-17	Залез: 18:28 ч.
27	Неделя	Матей 25:34-37	Йоан 1:1-5
28	Понеделник	Псалм 9:9, 10	Филипяни 3:17-21
29	Вторник	Авакум 2:3, 4	Изход 13:21
30	Сряда	Лука 6:37, 38	Псалм 4:5-8
31	Четвъртък	Втор. 12:28	Деяния 1:7, 8

НОЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Петък	Втор. 11:18, 19	Молитвен час
2	Събота	Исая 60:1-3	Залез: 17:18 ч.
3	Неделя	Псалм 143:8-10	Матей 5:43-46
4	Понеделник	Псалм 34:7-10	Втор. 18:9, 14, 15
5	Вторник	Втор. 15:4-6	2 Коринтяни 4:16-18
6	Сряда	Изход 19:5, 6	Псалм 149:1, 2, 4, 5
7	Четвъртък	Йоан 12:35, 36	Еремия 31:25, 26
8	Петък	2 Летописи 27:6	Молитвен час
9	Събота	Исая 61:1-4	Залез: 17:10 ч.
10	Неделя	Лука 6:44,45	Юда ст. 20, 21, 24, 25
11	Понеделник	Матей 6:9-13	Марк 6:46-51
12	Вторник	Псалм 139:23, 24	4 Царе 17:7-9, 15
13	Сряда	Втор. 26:16-19	Авакум 2:13, 14
15	Четвъртък	Исус Навин 24:15	Йоил 2:23, 28-32
17	Петък	Изход 23:1, 7	Молитвен час
16	Събота	Исая 64:5, 9	Залез: 17:03 ч.
17	Неделя	Псалм 40:4, 5, 16	Матей 9:35-37
18	Понеделник	Притчи 4:23	Исая 59:1, 2, 20
19	Вторник	Лука 12:15-21	1 Петрово 4:7
20	Сряда	Втор. 11:18, 19	Исая 34:7, 8, 10
21	Четвъртък	1 Царе 2:2, 3	Матей 28:18-20
22	Петък	1 Летописи 4:10	Молитвен час
23	Събота	Михей 6:6-8	Залез: 16:58 ч.
24	Неделя	Псалм 18:1-6	Йоан 1:9-13
25	Понеделник	Второз. 12:4-6, 8	1 Йоан. 3:21-24
26	Вторник	Притчи 16:17	1 Царе 7:12, 31
27	Сряда	Изход 34:21	Авакум 2:13, 14
28	Четвъртък	Притчи 21:30, 31	2 Тимотей 4:3-5
29	Петък	Псалм 51:6, 7	Молитвен час
30	Събота	Псалм 149:1, 2, 4	Залез: 16:54 ч.

ДЕКЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Неделя	Яков 1:17-20	Исая 32:17, 18
2	Понеделник	2 Летописи 32:7, 8	Неемия 9:28-31
3	Вторник	Втор. 10:20, 21	2 Солуняни 2:13-17
4	Сряда	Марк 12:28-33	Йоан 7:37, 38
5	Четвъртък	1 Петрово 5:5-9	Псалм 66:16-20
6	Петък	2 Коринтяни 5:9, 10	Молитвен час
7	Събота	Исая 60:1-5	Залез: 16:53 ч.
8	Неделя	Филип. 4:11-13, 19, 20	Исая 44:3, 21, 22
9	Понеделник	Колос. 3:23-25	Исая 32:17, 18
10	Вторник	Филип. 4:4-7	Йоан 8:31, 32
11	Сряда	Исая 59:1, 2	Псалм 6:2-6, 9
12	Четвъртък	Римляни 8:16-18	Псалм 119:148, 149
13	Петък	Агей 1:5, 6, 9, 10	Молитвен час
14	Събота	Евреи 7:1-4	Залез: 16:53 ч.
15	Неделя	Псалм 84:11, 12	Филипяни 3:13-17
16	Понеделник	Матей 5:25-31	Римляни 8:38, 39
17	Вторник	Псалм 3:3, 8	Йоан 7:37, 38
18	Сряда	Притчи 16:17	Тит 3:8, 9
19	Четвъртък	Матей 16:24-27	Еремия 14:19-22
20	Петък	Лука 1:35-37	Молитвен час
21	Събота	Втор. 11:26-28	Залез: 16:55 ч.
22	Неделя	Втор. 10:20, 21	Псалм 7:9, 10
23	Понеделник	Псалм 34:8, 9	1 Царе 7:3, 4, 12
24	Вторник	4 Царе 17:12-15	1 Петрово 2:6-10
25	Сряда	Филипяни 4:4-7	Йоан 7:37, 38
26	Четвъртък	Матей 25:34-40	Римляни 15:13
27	Петък	1 Летописи 4:10	Молитвен час
28	Събота	Йоан 13:34, 35	Залез: 17:00 ч.
29	Неделя	Втор. 10:12, 13	2 Солуняни 1:11, 12
30	Понеделник	Псалм 90:16, 17	1 Петрово 4:7
31	Вторник	Втор. 8:1-6	1 Царе 7:12

